

SLOVO MÍSTOSTAROSTKY

Léto budiž pochváleno.

Slova klasika – básníka Fráni Šrámka mají hodně do sebe. Léto je čas barev a žhavého slunce, dozrávajících malin, luk provoněných posečeným senem, naplno znějícího koncertu cvrčků nebo jen čas pro příjemně vanoucí chladivý větrík. Léto se vyznačuje svěžestí, je příjemné, rozmarné a poskytuje mnohé. Pojí se s ním půvaby a krásy přírody, ale také vzpomínky na prázdniny a nejedno dobrodružství. Je to čas stvořený pro posezení u praskajícího ohně, výlety, nová poznávání, dovolenou nebo pro obyčejné nicnedělání. Léto je plné báječných chvil volna a odpočinku, jedinečných zážitků, dní naplněných štěstím a kouzlem okamžiku. Léto, to je být všude tam, kde je hezky, kde člověk najde vnitřní klid a vyváženost, načerpá novou energii.

Ani v létě se však čas a svět nezastaví. Všimějme si veřejného dění nejen v našem nejbližším okolí. Stav naší země a demokracie nezávisí na „těch nahoře“. Závisí na nás všech. Je to na nás všech. Každý z nás by měl převzít svůj díl odpovědnosti. A nejde jen o velké demonstrace. Jde především o každodenní drobnou práci. Každodenní drobná práce za čas ukáže, že si umíme poradit se suchem, umíme vrátit do krajiny vodu, umíme zasadit strom, umíme pomoci udržet naše město čisté a hezké. A spoustu dalších věcí. A postupně se také ukáže, že země, kde jsme doma, je nejlépe spravována zdola. Právě tou každodenní drobnou prací. V Pyšelicích a okolí máme dobře nakročeno. Tak na tom trošku pracujme i v krásném létě. A nezapomeňme se usmívat.

Dana Drábová
místostarostka

Není to jen o nás dvou...

Pyšelský kopeček – závod, který spojuje!

„Jdu do toho taky! Pět kiláků přece dám.“ Oznamuje mi hrdě jednoho zimního večera manžel. Sedí u počítače a přihlašuje naše kluky na Pyšelský kopeček, a zřejmě má krátkodobě soutěživou až bojovnou náladu. Já mezitím jen pevně doufám, že ho to buď brzy opustí (plán A) nebo začne fakt trénovat (plán B).

Možná tušíte, že i v našem případě vyšel jako obvykle neplánovaný plán C. Jak vypadal? Jednoduše řečeno – manžela nadšení ze závodu neopustilo, ale trénovat na něj začal 2 dny před startem... Naštěstí přežil! A jak přesně dopadl, se dozvíte na konci článku. Jedno vám ale prozradím už teď, Pyšelský kopeček je nádhernou ukázkou toho, jak lze podporovat sounáležitost k městečku. Tenhle běžecký závod totiž dává dohromady lidi nejrozličnějšího typu – běžce i neběžce, děti i důchodce, rodilé Pyšeláky i nerodilé Pyšeláky. Právě proto si zaslouží, abyste se o něm, a hlavně o jeho zakladatelích dozvěděli více! Seznamte se prosím s obdivuhodnými Pyšeláky z Brna a z východního Slovenska – Petrem Gbelcem a Peterem Matisko!

Osudové setkání u školky

„Šel jsem zrovna s dcerou do školky. A najednou tam vidím takovýho týpka v podivným běžeckým oblečení, jak taky vede svou dcerku. No, a tak to tehdy vlastně začalo.“

Vykresluje mi Petr Gbelec své první setkání s Peterem Matiskem. Psal se rok 2014. Petr tehdy běhal po okolních lesích sám, Peter na tom byl podobně. Začali tedy běhat spolu! Ješitnost, která šlechtí a pomáhá Petrové zjistili, že mají několik společných zájmů: milují Pyšely a krajinu kolem, mají rádi pivo, běh je jejich vášeň (když někdo běhá 148 km v rámci jednoho závodu, tak vášnivý běžec prostě být musí!)... a taky je oba naplňuje, když jsou lidé spokojení, když se společně baví, a když těm hromadným setkáním a zábavě mohou napomoci. Tomu naprosto rozumím, ale přesto dorážím na Petra Gbelce, ať mi řekne, proč ten Pyšelský kopeček skutečně dělá. Když totiž s něčím strávíte tolik cenného času, mnoho měsíců příprav, dáte do toho i své peníze, „zblbnete“ tím spoustu lidí, tak musíte mít důvod s velkým D. Petr se směje a říká: „No jasně, že to dělám i kvůli svojí ješitnosti. Mě prostě fakt baví, když se lidi sejdou, všechno je takový na pohodu, a když jsou kolem krásný ženský, rozesmáté děcka

pokračování na s. 9.

Na žádost rodiny se omlouváme paní Jaroslavě Slavíkové za to, že poděkováním panu Petru Slavíkovi jsme bez jejího svolení zveřejnili jeho úmrtí.

Štěpánka Bednářová

Strategické a jiné plány rozvoje města

Otvírám diskuzi na téma co od života v našem městě čekáme, v jakém chceme žít životním prostředím, s jakou infrastrukturou, s jakými vztahy mezi lidmi, s jakými vztahy k okolním obcím. Město Pyšely má platný Strategický plán rozvoje do roku 2022. Tento plán vycházel z analýzy situace v letech 2005–6, byl mírně aktualizován v roce 2017. Máme také schválen Plán rozvoje rodinné politiky z roku 2013, v procesu je nový územní plán. Všechny dokumenty najdete na webu města.

Město se stále rozvíjí, je jiná struktura obyvatel než v roce 2005, jsou jiné ekonomické předpoklady, jiný způsob života. Je téměř jisté, že předpoklady a plány už nejsou aktuální, praktické, potřebné. Město se potýká s několika zásadními problémy – kapacita vodovodu a kanalizace, neopravené komunikace, chybějící chodníky, chybějící sportovní zázemí, apod. Řada věcí se naopak podařila – škola, školka, aktivní občané. Co je tedy pro občany prioritou? Jak si představujete vzhled, fungování a vybavení města jako takového? Jak jsme na tom se zelení? Okolní životní prostředí? Jak velké město chceme být? I když jsou zákonné a finanční rámce existence a fungování města, město tvoří jeho obyvatelé. Prosíme o vaše názory, příklady z jiných měst. Rádi bychom i postavili tým lidí, kteří mají čas a chuť se věnovat přípravě a stanovení priorit pro nový plán. Pište na mail starosta@pysely.cz, vrátíme se k tomu na začátku září.

Štěpánka Bednářová, starostka

Ulehčete si odečty vodoměrů

Jak je možné si tuto každoroční činnost vzájemně ulehčit? Bude možno vyhnout se zdržování a také nepříjemným situacím pro naše zaměstnance?

V letošním roce proběhnou odečty vodoměrů v červenci a je možno si je poměrně usnadnit. Proto vám naši zaměstnanci nabízejí tyto čtyři možnosti:

1. Na webových stránkách města Pyšely je Odečtový formulář. Najdete jej na www.pysely.cz → Praktické informace → Vodovod, kanalizace → Odečty vodoměrů. Ten vás již navede k vyplnění.

2. Pošlete nám e-mail. Do něj uveďte

stav vodoměru + číslo vodoměru + snímek vodoměru. Vše pošlete na adresu epodatelna@pysely.cz

3. Osobně přineste stav vodoměru a nahlaste zaměstnanci na MěÚ. V infocentru je možno si vyzvednout Odečtový formulář, ten vyplnit a vhodit do schránky u MěÚ.

4. Dohodnout si návštěvu našeho zaměstnance k odečtu.

Každý majitel nemovitosti odebírající pitnou vodu z městského vodovodu má ze zákona povinnost umožnit kontrolu vodoměru provozovateli – tato povinnost je uložena Zákonem

č. 274/2001 Sb. O vodovodech a kanalizacích v §17, odst. 2: „Odběratel je povinen umožnit provozovateli přístup k vodoměru, chránit vodoměr před poškozením a bez zbytečných odkladů oznámit provozovateli závadu v měření. Jakýkoliv zásah do vodoměru bez souhlasu provozovatele je nepřípustný a provozovatel má právo jednotlivé části vodoměru zajistit proti neoprávněné manipulaci“ – tolik zákon. Pokusme se v letošním roce si odečty vodoměrů vzájemně usnadnit.

Místostarosta

UZAVÍRKA VJEZDU A VÝJEZDU DO A ZE SENOHRAB

V termínu **od 19. 6. 2019 do 21. 7. 2019** budou postupně probíhat opravy na sjezdech a nájezdech na silnici I/3 v Senohrabech směrem na Prahu i na Benešov.

Od středy 19. 6. 2019 do neděle 30. 6. 2019 bude úplně uzavřen sjezd směr z Prahy a nájezd směr na Benešov.

Od pondělí 1. 7. 2019 do neděle 14. 7. 2019 bude úplně uzavřen sjezd směr z Benešova a nájezd směr na Prahu (u hotelu SEN).

Od pondělí 15. 7. 2019 do neděle 21. 7. 2019 budou částečně uzavřeny oba sjezdy a nájezdy – bude zachován průjezd jedním pruhem v šíři 3 m.

Více na internetových stránkách obce Senohraby www.senohraby.cz

Volby do Evropského parlamentu 2019

Vážené čtenářky, vážení čtenáři Pyšelských listů, rád bych se tímto článkem ohlédl za eurovolbami, které proběhly v celé Evropské unii 23.–26. 5., u nás pak 24.–25. 5. 2019. Různá data a delší průběh jsou způsobeny různými volebními dny v rámci Unie (např. Britové volili již 23., Slováci až 26.)

Článek si klade za cíl zhodnotit výsledky voleb v ČR a v Pyšelích a informovat o situaci měsíc po volbách.

Česká republika disponuje celkem 21 europoslanci z 751. Europoslanci jsou poměrně přidělováni jednotlivým

členským zemím dle počtu občanů, nejvíce jich má Německo (96), nejméně pak Kypr, Malta a Lucembursko (6).

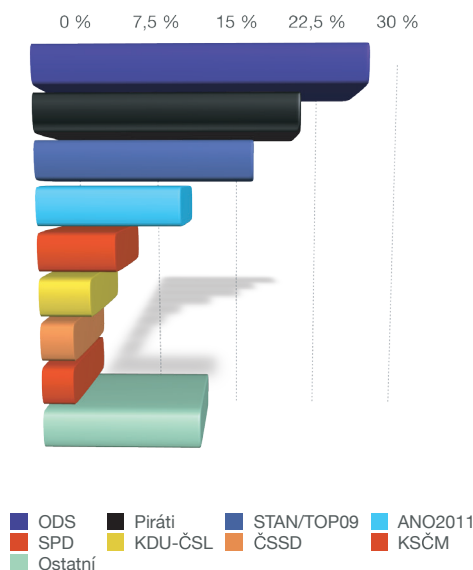
Jak se volilo v České republice?

Celková účast v eurovolbách byla tradičně nižší než u ostatních voleb, činila 28 %. Oproti roku 2014 však stoupla o 10 p.b. Volby vyhrálo favorizované hnutí ANO2011 a navýšilo počet svých europoslanců o 2 na celkových 6. Ačkoliv toto hnutí vyhrálo volby, předpokladem byl daleko vyšší volební

zisk. Na druhém místě skončila ODS, která taktéž navýšila počet mandátů ze 2 na 4. Po třech mandátech získali Piráti a jsou tak novou stranou v EP a koalice STAN a TOP09. Dva mandáty získala SPD, která je taktéž novou stranou usadající v EP a KDU-ČSL, která o jednoho europoslance přišla. Poslední stranou, která se do europarlamentu dostala, je KSČM. Ta uhájila pouze jeden mandát z původních tří. ČSSD s nízkým volebním ziskem 3 % nepřekročila 5 % volební klauzuli, a tak přišla o všechny 4 europoslance.

Výsledky voleb do EP v Pyšelích 2019

ODS	ECR / Evropští konzervativci a reformisté	25 %
Piráti	Greens-EFA / Zelení – Evropská svobodná aliance	20 %
STAN/TOP09	EPP / Evropská lidová strana	16,5 %
ANO2011	ALDE / Aliance liberálů a demokratů pro Evropu	11 %
SPD	MENF / Hnutí pro Evropu národů a svobody	6 %
KDU-ČSL	EPP / Evropská lidová strana	4 %
ČSSD	nedostala se do EP	2,6 %
KSČM	GUE-NGL / Evropská sjednocená levice a Severská zelená levice	2,5 %
Ostatní		12,4 %
		100 %

**Z TECHNICKÝCH DŮVODŮ
BUDE MĚSTSKÝ ÚŘAD V PYŠELÍCH
OD 15. 7. DO 19. 7. 2019
UZAVŘEN**

Za Českou republiku přichází do EP poslanci, kteří se na pravo-levé škále řadí do středu, tendující doleva a jsou proevropsky smýšlející (KDU-ČSL, Piráti a ANO2011), následování skupinou pravicových liberálních a konzervativních stran s proevropskou politikou (ODS a STAN/TOP09). Poslední skupinou jsou strany stojící na pravém a levém pólu s výrazným antievropským smýšlením (SPD a KSČM). Jak vidno, zcela v ČR ve volbách propadla

levice, což je ovšem celounijní trend s výjimkou např. Španělska, kde zvítězila místní socialistická strana.

Jak jsme volili a co vypovídají výsledky za pyšelský a zaječický okrsek?

Stejně jako celá ČR i my jsme zvýšili naši volební účast, a to z 23 % v roce 2014 na současných 36 %. Vítězem voleb v obou okrscích se stala ODS s téměř 25 % hlasů následovaná Piráty s 20 %. Třetí místo obsadila koalice STAN/TOP09 s 16,5 %. Čtvrtá příčka patří hnutí ANO2011, které získalo 11 % hlasů. Páté místo patří SPD s téměř 6 %. Nízkého zisku hlasů dosáhla KDU-ČSL (4 %), ČSSD (2,6%) a KSČM (2,5%). Voliči v Pyšelicích, stejně tak jako voliči v Zaječicích, se shodli na první pěti

stran v jejich volebních ziscích. K volbám se dostavila více než třetina voličů, což představuje hmatatelný a reprezentativní vzorek. Jak jsme se nakonec rozhodli? Lze tvrdit, že ve městě žijí v drtivé většině proevropsky smýšlející obyvatelé, kteří si však dokáží představit určité reformy EU. Jsme také spíše středopravicově liberální voliči, kteří volí osvědčené strany. Silnou pozici si u nás dokázali vydobýt Piráti, naopak hnutí ANO2011 již pro nás není tak lákavé. Co jsme u nás zcela odmítli, je čistá a radikální levicová politika.

Jak dopadla povolební vyjednávání zvolených stran z ČR?

Europarlament se dělí na frakce s určitým ideovým programem. Národní

strany tyto frakce společně ustanovují či do nich vstupují. Podle frakce lze usuzovat, jak se taková národní strana bude rozhodovat v oblasti unijní politiky. Dle pouhého názvu frakce lze rozlišit, kam taková frakce směřuje, a tak již více nebudu popisovat jednotlivé frakce, přidávám pouze výčet námi zvolených stran a jejich účasti ve frakcích.

Závěrem bych rád poděkoval všem, kteří k volbám přišli, ať už dali hlas jakékoli straně. Pokud se nebudou konat volby předčasné, znovu se u volebních urn sejdeme na podzim 2020 při příležitosti voleb krajských.

Mgr. David Vaculík
zastupitel města

Co vše se doveze jako BIO odpad?

Začátkem týdne, při svozu BIO odpadu z našeho městečka a jeho osad se obsluha naší kompostárny nestací divit, co vše se do tohoto odpadu „přibalí“. Pokud každý z nás jen trochu přemýšlí, nikdy by se nemohlo stát to, že listí nebo trávu vyhodíme i s igelitovou taškou nebo pytle. Na kameny a silné špalvy si naše obsluha již zvykla, ale starý plášť z kola,

zahradní geotextílie, sklenice, plechovky nebo různé zahradní nářadí vždy trochu překvapí = rozčílí.

Všechno je nutné vybrat a dávat při drcení velký pozor, aby se to nedostalo do drtičky. Zaseknutí pásu a bubnu je tou nejmenší škodou. Obsluha má pak na nějaký čas o zábavu postaráno při její opravě.

Poslední dobou nejvíce znečištěný BIO odpad se vozí z Borové Lhoty. Nemůže nám být jedno, co se dostane do kompostu, pokud si jej někdo následně chce pořídit na svou zahrádku. Proto žádám, věnujte větší pozornost BIO odpadu.

Jan Kostrhoun
místostarosta

Nevyvezená popelnice - co dělat?

Co dělat, nebyla-li nádoba ve svozový den svezena?

Po dohodě se svozovou firmou Marius Pedersen volejte přímo call centrum firmy: 493 647 701 (8:00–16:00 hod), a to nejpozději následující den po dni svozu. Pokud zavoláte následující den, firma zareaguje náhradním svozem. Možné je ve stejný termín poslat email na: mpricany@mariuspedersen.cz s uvedením adresy, kde nádoba nebyla svezena. Urychlíte tak vyřízení reklamace a svozová firma může pružněji zareagovat na dodatečný svoz, než voláte-li na MěÚ Pyšely, kde zprávu o nesvezené nádobě pouze předáváme. Než zavoláte do call centra, ujistěte se, zda na komunální a bionádobě máte vylepenou známku pro aktuální rok.

Kde končí náš recyklovatelný odpad z Pyšel ?

Ve čtvrtek 30. 5. 2019 nás firma Marius Pedersen, která z Pyšel odváží odpady, seznámila s nově otevřeným provozem třídící a překladové linky ve Ždánicích nedaleko Kostelce nad Černými lesy. Linka byla otevřena na přelomu roku 2018-2019 a jedná se v současné době o nejnovější prostor pro zpracování odpadů této firmy. Cena celé stavby se vyšplhala na 64 mil. korun a po zkušebním provozu se již plánuje pořídit výkonnější lis a vyladit celou linku. V budoucnu bude možné tento areál ještě rozšířit.

Plast a papír z našich obcí a domácností končí zde, kde se musí roztrždit a připravit na následný prodej jednotlivým zpracovatelům. Vše je závislé na aktuálním stavu trhu a zpracovatelských možnostech firem zabývajících se recyklací odpadů.

Papír se třídí na papír a kartony, po roztržení se vše lisuje do úhledných balíků, váží a připravuje k expedici do papíren. Každý balík má svůj štítek, kde je uveden druh odpadu, hmotnost, kdo jej zabalil a datum. To znamená, že odběratel při kontrole jednotnosti, čistoty a vlhkosti papíru má okamžitou vazbu na toho, kdo za tento balík odpovídá.

Sběrný vůz přijede k této lince a je vyložen do zastřešené haly. Zde jeden pracovník postupně rozebírá svezení odpad na běžící dopravník prvního třídění. Tento dopravník přenesse tříděný materiál do patra. Zde se nalézá ruční třídící linka. Několik zaměstnanců třídí odpad do samostatných kategorií. Roztržiděný materiál se shromažďuje v zásobnících, po jejichž naplnění jej dopravník přepraví do lisu a zde se upravuje do transportních balíků. Plasty se třídí na igelitové folie (čisté a znečištěné), PET lahve na modré, zelené, směsné a čiré. Lahve od čistících prostředků a piva, takzvané HDPE, tetrapaky. U plastů je velice důležité, zda jsou lahve bez zátek nebo již zmáčknuté. I přesto, že linka tyto PET lahve deformuje, je na tom závislá kvalita lisování materiálu do balíků. Pokud linkou projede plast, který není možné roztrždit ani do jedné z těchto kategorií jedná se o výmět. Nekonečí na skládce. Ve velkém lisovacím kontejneru je odvezen do cementáren k rozdrčení a zpracování jako palivo. Směsný odpad z našich domácností končí na skládce. Proto se snažme, ať jej je co možná nejméně. BIO odpad

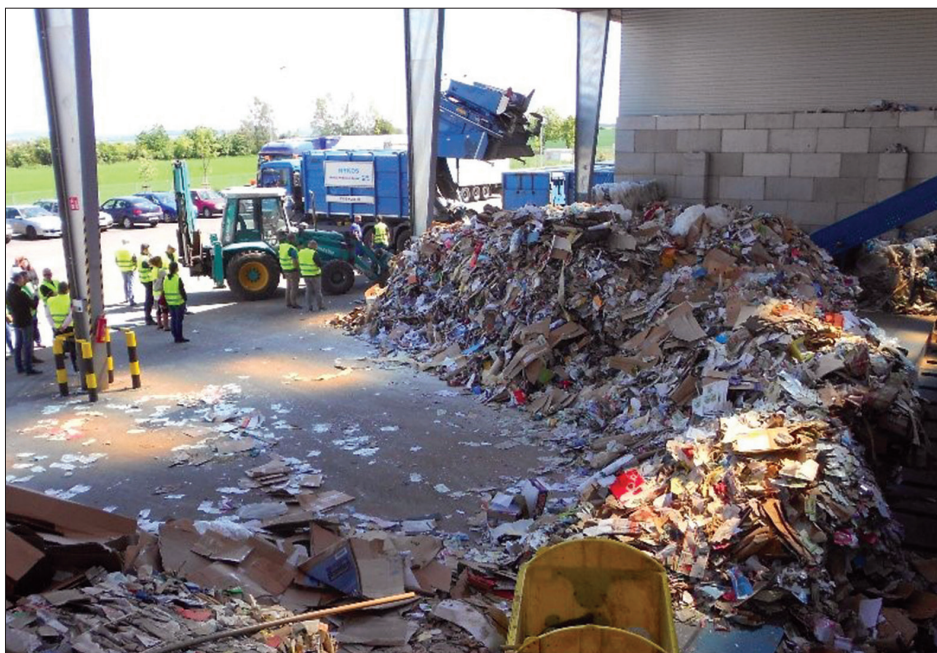
se zpracuje v kompostárnách a separovaný odpad se zpracuje na třídící lince a ještě využije u jednotlivých firem.

Honza Kostrhoun

Ubrousky do kanalizace nepatří!

Tak nám zase vlhčené ubrousky, odhazované do kanalizace v Zaječicích, přidělaly poměrně dost práce. Na základě informací, předávaných čerpací stanicí v Zaječicích „Pod seníkem“, bylo vyhodnoceno snížení výkonu mělníčního čerpadla. Bylo nutno na místo v co nejkratším čase poslat čistící vůz a dva lidi. Po odčerpání této přečerpávací šachty a vytažení čerpadla bylo zjištěno, že na jeho mělníci vrtuli je namotán chuchvalec z vlhčených ubrousků nebo dokonce z hadrů. Celé čerpadlo bylo nutné vyměnit za záložní a poškozené zase dát do opravy.

Tento „drobný“ zásah nás stál 6190 Kč za opravu čerpadla a 3898 Kč za vyčerpání šachty a za její čištění. Prosím, zamyslete se vždy před tím, než do toalety spláchnete vlhčené ubrousky. Šetřete naše společné peníze a važte si práce našich pracovníků. Vlhčené ubrousky do naší tlakové kanalizace určitě nepatří!!!

Pyšelský jarní úklid

V sobotu 6. dubna se konala celorepubliková akce s názvem Uklidíme Česko. V Pyšelích se uklízelo také, letos již po třinácté. Jako každý rok se zapojili místní hasiči, Loreta Golf Pyšely, městský úřad a spousta dobrovolníků. A že se jich sešlo! Po rozdělení úseků se začalo s úklidem. Bylo pěkné jarní počasí a práce šla od ruky. Děti se sešlo opravdu hodně a dospěláků také. Odpadu bylo oproti jiným ročníkům méně a to nás všechny moc

těší. Je pravda, že po několika dnech se v příkopech opět povalovaly nějaké odpadky, ale všechno, co se děje, je v lidech. Naštěstí v Pyšelích žije dost lidiček, kterým to není jedno a chtějí mít tu svou vesničku čistou a hezkou. Všem pomocníkům velké díky a za rok u jarního úklidu na viděnou!

Mirka Kocourková
Kulturní a informační centrum
Pyšely

Okrašluje a moc nás to baví

Po několika letech se obnovil Okrašlovací spolek pyšelský. V tomto spolku může být „členem“ každý, kdo má rád místo, kde žije a bydlí. Na pravidelné scházení nás ale neužije. Když je potřeba, tak jdeme a práci vykonáme. Například jste si mohli všimnout nehezkeho zarostlého rozbitého plotu u kostela. Ten byl odstraněn, nálety, které tam vyrostly byly ostříhány a za pomoci zaměstnanců MěÚ se kořeny vykopaly a navozil se pěkný kompost. Momentálně jsou zde vysazeny letní květiny. Do budoucna se vysadí živý plot, aby se místo hezky zakomponovalo k náměstí. Dalším počinem byla úprava živého plotu u kostelní zdi mezi sochami nebo pravidelné sekání trávy okolo kostela apod. Dalším zajímavým počinem je odpočinkové místo, které se bude budovat v místě, kde

se 28. října vysadila lípa k výročí 100 let naší republiky. Lípa nám všem pěkně roste a je potřeba upravit prostranství. Pozemek je okopán a je navenzen kompost. Toto teplé počasí moc nedovoluje vysazovat rostliny, počkáme, až bude příznivější. Jak bude toto místo vypadat? Okolo lípy vznikne lavička, chodník a spousta květin, které budou ladit s okolím.

Kdo se chce přidat, bude vždy vítán. Informace získá v infocentru v Pyšelích. Ony se nemusí dělat velké věci, stačí se rozhlédnout kolem sebe a hned je práce dost. Když by si každý před svým domem poklidil, zametl, posekal trávu, vytrhal plevel, zasadil nějakou kytičku, hned to vypadá jinak a lépe a je radost se dívat. I tyto malé skutky jsou důležité pro společné soužití. A je jedno, zda je to místo patřící

městu nebo sousedovi. Když se chce, je chuť a vůle se domluvit, pak jde všechno.

Lidé kolem nás

Poděkování známé(mu)/neznámé(-mu) za to, že u kostela na připravený záhon vysázal afrikány a celý záhon okopal je neskutečné-díky. Díky Vám, že jste a všimáte si. Ať nás je víc, kdo takto činí.

Okrašlovací spolek pyšelský

Knihovna v Pyšelích

Milí čtenáři, knihovna si pro vás na letní prázdniny připravila pár žhavých novinek pro chvíle pohody a odpočinku. Jsou to knihy zajímavé, dobrodružné, romantické, napínavé, pro pobavení, ale i k zamyšlení. Přijďte si vybrat, ať máte o dovolené co číst a u čeho odpočívat. Malá ochutnávka! Robert Bryndza – Smrtící tajnosti, Andrew Mayne – Hračkář, Zdeněk Svěrák – Strážce nádrže, Milena Holcová – Babky na divoko, Alena Blanářová – Slzy od smíchu, Stephen King – Outsider, Søren Svestrup – Kaštánek, David Michie – Duše našich mazlíčků, Alena Mornštajnová – Tiché roky,

Jodi Picoultová – Vlk samotář, Merie Lamballe – Hortenziová zahrada, Jakub Kohák – Kůly v plotě, B. A. Paris – Přiveď mě zpátky, J. D. Barker – Pátá oběť, Brian Freeman – Vnitřní hlas, Blanka Milfaitová – Nebát se přát si, Vlastimil Vondruška – Duch znojemských katakomb, Táňa Keleová-Vasilková – Máma, Radka Třeštíková – Veselí, C. J. Tudor – Křídák..... Dále máme připravenou literaturu pro dospívající mládež, tzv. young adult. Je to literatura o současných problémech dospívající mládeže např. na téma nemoc, psychické problémy, partnerství, válka, homosexualita,

šikana, rasismus apod. Petra Musilová – Černooká, Laurie Halsová – Mluv, Raquel Palaciosová – (Ne)obyčejný kluk, Theo Addair – Muffin a čaj, Antonio G. Iturbe – Osvětímská knihovnice, Colleen Hooverová – Možná jednou, Albertali Becky – Já, Simon, Holka, mimo rytmus, Angie Thomasová – Vypálená nenávist....

Na webu města je umístěn seznam knih, jež je rozdělen do skupin pro dětského čtenáře, pro dospělé a na literaturu naučnou. Výpůjční lhůta knih zapůjčených v knihovně je 1 měsíc. Není problém po domluvě výpůjčku prodloužit. Pozor, někteří čtenáři ještě nemají zaplacen poplatek za knihovnu. Prosím ať tak učiní. Poplatek je jednorázový na celý rok – dospělý 70,- Kč, děti a studenti – 30,- Kč, senioři – 50,- Kč.

Hezké prázdniny a plno zážitků, třeba s pěknou knihou. Těším se na vaši návštěvu.

Mirka Kocourková

Knihovna a Infocentrum Pyšely

Jak dokážeme čarovat s pitnou vodou

Ano, dovolím si použít tuto formulaci a až přečtete tento článek, pochopíte proč. To, co se začátkem tohoto roku děje se spotřebou vody, je velice zajímavé. Tyto problémy byly i v minulých letech, ale rád bych vám tuto situaci objasnil.

Naše studny na Nové Vsi a dvě nové studny v Zaječicích na Líčně nám dávají průměrně 300 m³ vody za den do vodojemu. V běžných dnech je průměrná spotřeba Pyšel 150 m³ a Zaječic a Kovářovic 30 až 40 m³.

Na jaře se vždy spotřeba zvedne. Z vodojemu vyteče 180 m³ vody do Pyšel a do Zaječic 50 m³. V pěkných slunečných dnech na přelomu května a června je situace kritická. Jedná se hlavně o víkendy. Pyšely odeberou 200 m³ a Zaječice 100 m³. V tuto chvíli se dostáváme přesně do kritické situace, ale stále se to dá řešit, pokud tyto výkyvy nejsou dlouhodobé. V záloze máme ještě 200 m³ z obnoveného vodojemu v zámeckém parku. Vždy, když se blíží toto nebezpečné období, raději si jej naplníme.

To, co se ale dělo od úterý 4.6. do středy 5.6., bylo opravdu čarování s vodou. Neskutečně stoupla spotřeba

pitné vody. Do Pyšel oteklo 250 m³ vody a Zaječice odebraly 200 m³. To bylo tak neuvěřitelné, že jsme se zprvu domnívali, že v Zaječicích máme poruchu. Okamžitě jsme posílali přes náš infokanál SMS se zákazem plnění bazénů a zaléváním. Od čtvrtka se spotřeba vrátila do normálního stavu.

Je nepochopitelné, že přes veškerou osvětu se toto děje. Bazény zavážíme naší městskou cisternou a současná cena není určitě zdrcující. Máme zde také velice slušné lidi, kteří si objednájí i vodu na zalévání zahrádky.

Díky naší cisterně je prozatím možné udržet dodávku pitné vody do vodojemu v případě jarních výkyvů. Ale takové nárazy, jako byl ten z 4. 6., není možno ustát dlouhodobě.

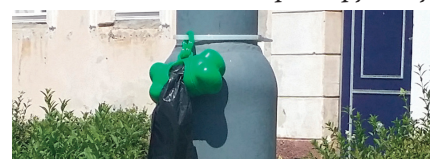
Aktuálně budujeme třetí studnu v Zaječicích a je podepsána smlouva na zpracování projektu přivaděče vody ze Želivky. Tyto akce však budou ještě nějakou dobu trvat. Proto vás žádám, buďte ohleduplní sami k sobě, uvědomte si, že ve chvíli, kdy si například plníte bazén, tak někdo jiný nemůže spláchnout nebo si vyčistit zuby!

Místostarosta

Páníčku, najdi si svou kostičku!

Ano, je to tak. Na náměstí T. G. Masaryka se na některých sloupech veřejného osvětlení houpe plastová zelená kostička a v ní jsou uschovány černé igelitové sáčky. Na co jsou? Je to jednoduché, naši čtyřnozí miláčkové jsou šikovní, ale některé věci neumějí, např. uklidit si po sobě hromádku. Nabízíme pejskařům jednoduché řešení ve formě igelitového sáčku a následně odpadkového koše. Uklízejte po svých domácích mazlíčcích nejen na náměstí a bude se nám žít mnohem lépe!

Okrašlovací spolek pyšelský

Integrace autobusů na trase Praha – Nespeky – Benešov od 13. 7. 2019

K termínu 13. 7. 2019 se připravuje rozšíření integrace autobusové veřejné dopravy v oblasti **Benešovska**. Tato etapa obsahuje rozšíření integrace do úseku Nespeky – Poříčí nad Sázavou – Benešov a zároveň vyhodnocení provozu stávajících linek PID v oblasti Kamenice, které jsou často přetěžované.

Popis úprav jízdních řádů

- **Páteční linka 337** bude v úseku Nespeky – Pyšely zrušena a odkloněna **přes Poříčí nad Sázavou a Mrač do Benešova**. Zároveň dojde k odklonění linek SID 176101 a 350920 ze silnice II/603 na D1 a ke zkrácení linek 200091 a 200092 do Benešova. Jejich spoje převezme v úseku Benešov – Nespeky – Kamenice – Jesenice – Praha právě nově trasovaná linka 337.
- Linky SID **200086** a **200087** budou **zrušeny** a **nahrazeny** linkami 337 a 651.
- Úsek **Nespeky – Pyšely** obslouží posílená linka **651** (stávající trasa linky 337 v úseku Nespeky – Pyšely není průjezdná pro kloubové vozy).
- Obyvatelé **Pyšely** sice přijdou o přímé spojení do Prahy (v současné době 4 spoje každým směrem), ale posílením linky **651** v uvedeném úseku a koordinací s linkou 337 v Nespekách získají více možností cestování v trase Pyšely – Nespeky – Praha i Pyšely – Nespeky – Benešov. Dále bude linka 651 posílena v ranní špičce v úseku Pyšely – Senohraby s návaznostmi na vlaky S9, nově bude spojení v ranní špičce každých 30 minut.
- Pro dopravu školních dětí zůstanou zachovány přímé spoje **Pyšely – Nespeky – Benešov**.

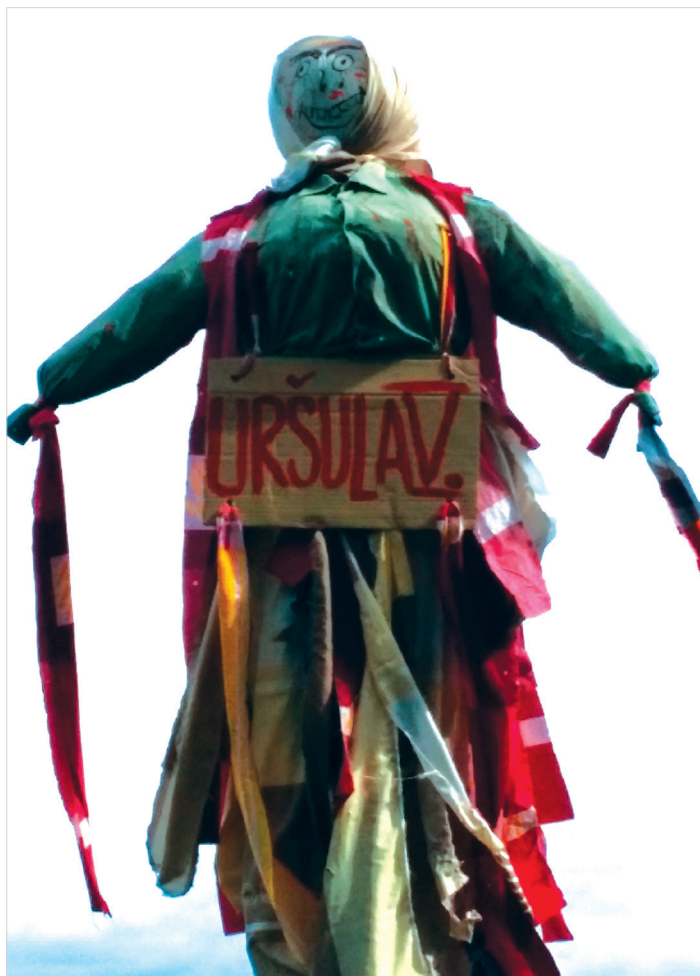
Spojení Benešov – Praha

Spojení Prahy s Benešovem je zajišťováno v pravidelných intervalech vlakovými spoji. Význam železnice pro spojení těchto měst v poslední době ještě vzrostl **zaintegrovaním rychlíků** a **nově** od prosince 2018 také **zavedením spěšných vlaků**. Rychlíky zvládnou cestu mezi centrem Prahy a Benešovem již za 38 minut, což v porovnání s autobusovou dopravou na Roztyly a následným přestupem na metro představuje úsporu více než 15 minut. Celkově je na linkách S9, R17 a R49 provozováno až 55 spojů v pracovní den v každém směru.

Obsluhu obcí podél komunikace II/603 bude nově zajišťovat prodloužená linka 337. Ta nahradí i spoje linek 176101 a 350920, které jsou **přetrasovány na dálnici D1**, a tudíž i zrychleny.

Z důvodu optimalizace přepravní nabídky autobusů dochází v úseku Praha – Benešov ke zkrácení linek 200091 a 200092 do Benešova, optimalizován je ve stejném úseku také provoz linky 160570.

Čarodějnice na Loretě 2019

Uršula V. se upálila jako tradičně o Svatojakubské noci na Loretě v Pyšelicích. Přípravy letos byly dost dramatické, protože celý duben vládlo velké sucho a byl vyhlášen zákaz pálení. Co dělat, no nic, přípravy pokračovaly dál. Sbor dobrovolných hasičů postavil hranici – moc se jim povedla a Uršula V. si ji pěkně od neděle hlídala. A čekalo se. Na co? No na déšť! V pondělí opravdu začalo pršet a pršelo a všichni měli velikou radost, že se bude pálit, ale hlavně také, že je zalito. V úterý, v den D, už to bylo bez deště, pravda, trochu se ochladilo, ale u ohýnku je přeci teplo. V 18:00 se lidičky místní i přespolní scházeli na Loretu, kde bylo připraveno občerstvení. A jak to dopadlo? Akce se vydařila a výtěžek z občerstvení byl věnován na úpravu prostranství kolem Lípy republiky, která byla vysazena k výročí založení samostatného Československa. Děkujeme všem! Děkujeme i majitelům pozemku panu Stanislavu Nižaradzemu a Romanu Babanskému, že se mohla tak vydařená akce uskutečnit, Loretě Golf Pyšely za dříví a panu Petru Hruškovi za odvezení a složení dřeva. Hasičům za postavení hranice, pokácení dřeva a celkovou spolupráci na akci. Dášě Turkové a Michalu Turkovi za vysekání trávy a také Spolku 3P, z.s. A v neposlední řadě všem dobrovolníkům, kteří pomáhali a vždy pomáhají s přípravami, bez nich by to nešlo. 30. dubna 2020 na viděnou.

Za Kulturní a informační centrum Pyšely
Mirka Kocourková

Není to jen o nás dvou...

pokračování ze s. 1.

a spokojení chlapi ... a když přitom vím, že se to všechno děje i díky nám.“ A já pevně věřím, že to je tak naprosto v pořádku! Z vlastní zkušenosti vím, že když něco děláte zdarma a k tomu kvalitně, musíte to dělat i kvůli svému vnitřnímu potěšení. Jinak to, obávám se, dlouho dělat nevydržíte... Vždycky mě fascinují projekty, které vznikají „jen tak mimochodem“ – bez byznys plánů, bez řádného marketingu, bez velkých peněz nebo předchozích zkušeností. Důvodem jejich úspěchu je určité i to, že vznikají především srdcem a s ohromnou energií, a že jim jejich zakladatelé z nejrůznějších důvodů pevně věří.

To je zřejmě případ i Pyšelského kopečku. A nejspíš i dalších akcí, které kluci pořádají, jako je 3-Áthlon nebo Silvestrovský pochodoběh.

Připadali jsme si jako idioti...

„Věšeli jsme letáky snad všude, kde se dalo. Na nástěnky, sloupy... Prošli jsme snad všechny místní úřady v okolí. Občas jsme si připadali jako úplní idioti.“ Vzpomíná se smíchem Petr Gbelec na začátky organizování Pyšelského kopečku. Tehdy před 4 lety na závod dorazilo asi 120 dospělých a 70 dětí. Letos byl počet dospělých běžců téměř dvojnásobný. Z místní

běžecské akce se pomalu stává nejen respektovaný závod, ale i slušný „festa“. Lidé si pochvalují nejen skvěle vyprofilovanou trať vedoucí v krásné přírodě, ale i doprovodné akce, milé zázemí a přátelskou atmosféru. I proto se ani nedivím, že se Peterovi podařilo dostat závod do Ladova poháru (i když Pyšely do Ladova kraje nepatří!). A dokonce je pravděpodobné, že už brzy bude Pyšelský kopeček součástí jednoho mezinárodního poháru, do kterého zatím spadá jen šest z mnoha českých závodů.

Pohled, který se neomrzí

Co možná ještě nevíte o Petrovi a Peterovi:

Spolek 3 P: Peter Matisko a Petr Gbelec založili Spolek 3 P. Zkratka znamená – Petr + Peter + Pyšely

Petr Gbelec: „Já su z Brna.“ Založil zvířecí nemocnici AA-Vet v Praze a je specialistou na oční onemocnění psů.

Peter Matisko: „Ja som z východného Slovenska.“ S manželkou provozuje oční optiku a běžecský obchod v Jesenici. Běhá extrémně dlouhé tratě, a dokáže velmi profesionálně vyprávět o běžecských botách a způsobu běhu.

Oba: ... jsou ženatí a jejich manželky se angažují v KRPŠ.

Oba mají dvě děti.

Nejčastěji používaná slova při rozhovoru: „Aby to bylo na pohodu“, „Aby byli lidi spokojení“ a „Není to jen o nás dvou...“

místo pod sochou svatého Vojtěcha, to je prostě úplně posvátný. Vždycky tam máme s dětmi takový rituál.“ Směje se Petr. Je pro něj důležité, aby i jeho děti „měly k Pyšelům vztah a měly tu kořeny, měly místo, kam se můžou kdykoli vrátit.“

Maraton týdně?

Peter Matisko zase neustále zmiňuje, jak je ta příroda kolem rozmanitá, malebná a výjimečná. „Když si zaběhneš do lesa a běžíš kterýmkoli směrem, tak je to super! Já to tady celé proběhal. To je nejlepší způsob, jak poznat tu místní krajinu. Třeba na kole některý takový místa zkrátka vidět nemůžeš.“ Peter ví, o čem mluví. Díky běhu poznal celé Tatry, Beskydy, Jizerky, Posázaví... Běhá sice „jen“ 2–3 týdně, ale běhá skoro vždy půlmara-tony! Běhává totiž ze svého běžecského obchodu v Jesenici až domů do Pyšel. Bude mu padesát let. Intenzivněji běhá už asi třicet let. A nutno dodat, že zvládá stále delší a delší tratě!

Běh vás naučí...

Oba Petrové se shodují, že běh vás naučí mnohé. Vypnout, utřídit si myšlenky, soustředit se na tady a teď. Díky běhu více vydržíte, více se překonáváte, zkrátka se nevzdáváte jen tak. Možná i proto byli Peter a Petr schopni rozjet a pomocí mnoha z vás dále zkvalitňovat takový jedinečný projekt, jakým je Pyšelský kopeček. „Mamí, představ si, že táta byl první Pyšelák na 5 kiláků!“ Hlásí mi pyšně syn po příchodu ze závodů. Nebudu vám lhát, že mi jsem byla mírně řečeno překvapena. A tak Peterovi a Petrovi slibuji, že do toho příští rok asi jdu. Jen doufám, že trénovat začnu dřív než manžel. Nevím, jestli bych to totiž jinak přežila... Půjдете do toho taky???

Petra Lazáková

Vítání občánků

K městskému úřadu se blížili rodiče s kočárky a v nich svá miminka, která se v tento den vítala mezi občany Pyšel a Zaječic. Tato tradice je už zažitá a vždy na jaře a na podzim přichází tento sváteční den. Letošní jarní termín připadl na sobotu 27.4. Když se všichni přítomní usadili na svá místa, mohl začít program. Paní místostarostka Dana Drábová všechny přítomné přivítala milým slovem a na

řadu přišlo vystoupení dětí, v tomto případě holčiček, z místní mateřské školky pod vedením paní ředitelky Ilony Kryžánkové. Jako zpěvačky, tanečnice a recitátorky se představily Johanka Karlová, Kristýnka Mezejová, Kája Hruběšová, Ella Burianová, Jarmilka Marešová, Emilka Kotoušová, Zuzka Zvěřinová, Sabinka Nešutová a Anička Heřmanová. Vystoupení bylo moc hezké a holčičky měly velký aplaus. Posléze začalo samotné vítání miminek. Tradiční podpis do pamětní knihy, dárek a květinka nesměly

chybět. A co bylo důležité? Nevynechat focení v dřevěné kolébce, která už pohoupala mnoho občánků. A která miminka jsme přivítali? Byla to Sofie Burianová, Charlota Hladíková, Mia Blanická, Beata Smutná, Agáta Bílková, Igor Kučera, Laura Švastová, Michal Kaliáš a Ema Zámostná. Vítejte mezi námi naši občanci a do života jen to dobré vám i vaší rodině.

Mirka Kocourková
Kulturní a informační centrum Pyšely

PYŠELSKÉ MUZEUM STÁLÁ EXPOZICE

OTEVŘENO od 5.4. – 10.11.2019

PÁTEK 10 – 12 a 13 – 17

SOBOTA 10 – 12 a 13 – 16

**VSTUPNÉ DOSPĚLÍ 10,-Kč
DĚTI 5,-Kč**

Informace k vítání občánků

Dvakrát do roka, na jaře a na podzim, vítá tradičně paní místostarostka do obce nové občánky, děti narozené v ČR, jejichž matka má v době jejich narození trvalý pobyt v Pyšelích. Na jaře se vítají děti narozené od 1. 7. do 31. 12. předešlého roku a na podzim děti narozené od 1. 1. do 30. 6. téhož roku. Malí občanci v den konání slavnostního obřadu nepřekročí věk 12 měsíců. Vítání občánků probíhá v zasedací místnosti MěÚ Pyšely s kulturním programem dětí z mateřské školy v Pyšelích.

Mirka Kocourková

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

BLAHOPŘEJEME JUBILANTŮM NAŠEHO MĚSTA

pan Zdeněk Peltrám
paní Anna Benešová
paní Jana Javůrková

pan Miloslav Bouša
paní Emília Podroužková
paní Marie Rathanová

pan Jiří Šebek
pan Antonín Zoubek

Připojujeme se k jistě dlouhé řadě gratulantů s přáním pevného zdraví, hodně štěstí, pohody a spokojenosti do dalších let života.

VÍTÁME NOVÉ OBČÁNKY NAŠEHO MĚSTA

Elena Voborníková

Sebastian Coufal

Martin Sedlář

Gratulujeme k této krásné události, přejeme hodně štěstí, lásky a pohody.

DOVOLENÁ

MUDr. Pavel Biskup
praktický lékař pro děti a dorost Pyšely

MUDr. Hana Šustrová
praktický lékař pro dospělé Pyšely

ČERVENEC
1.7. – 12.7. 2019

ČERVENEC
15.7. – 25.7. 2019

zástup MUDr. Zuzana Zelená Čerčany,
jen akutní případy
Kontakt: 317 776 771

SRPEN
12.8. – 23.8. 2019

Noc kostelů

Noc kostelů je celorepubliková akce, která se konala v pátek 24.5. 2019. Letošního ročníku se zúčastnilo 1640 kostelů a modliteben. I náš pyšelský kostel Povýšení sv. Kříže byl do této události zapojen. Program byl zajímavý a trochu jiný než v předchozích ročnících. V 17.00 hodin započala svatá mše, po jejím ukončení někteří přítomní zůstali a další návštěvníci přišli. Od 18.00 hodin začala zajímavá přednáška pyšelského rodáka pana PhDr. Jiřího Chvojky, který nás pravidelně navštěvuje. Přednáška byla na téma Pyšelský kostel ve své historii a bylo to velice zajímavé povídání. Pan doktor byl odměněn velkým potleskem. Dal-

ším bodem programu byla prohlídka kostela a kostelní věže, která se setkala s velkým zájmem. Páteční odpoledne a podvečer pomalu plynuly a bylo to hezké setkání. Děkujeme panu faráři za vstřícnost, panu doktoru Chvojkovi za poutavé povídání, bratrům Kostrhounům za doprovod při prohlídce kostelní věže, Elišce a Nele Kocourkovým za přípravu občerstvení a v neposlední řadě Ivance Křížové a Janě Soprové za výzdobu kostela. Za rok nashledanou při Noci kostelů.

Mirka Kocourková
Kulturní a informační centrum
Pyšely

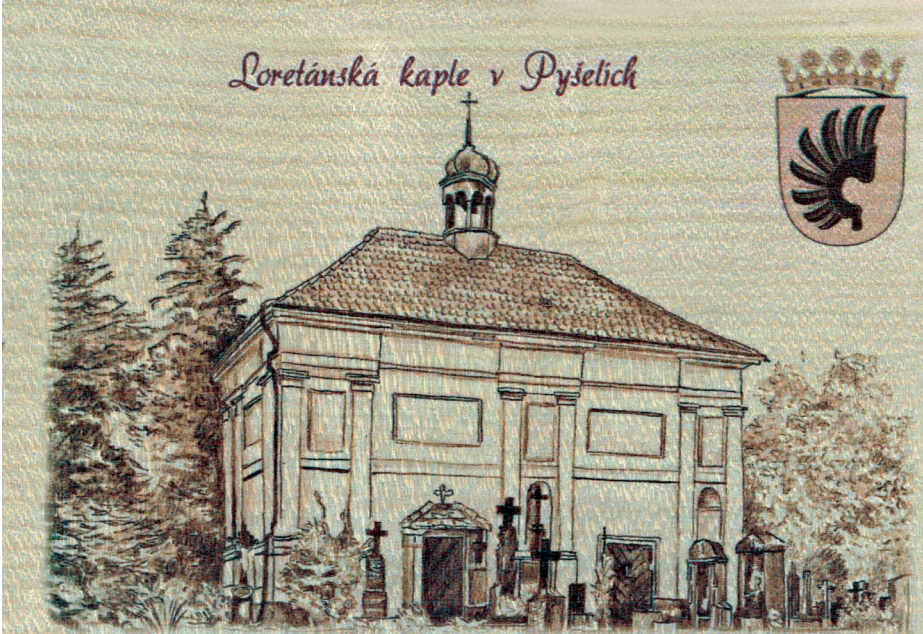

320 let naší Lorety

Už po tři sta dvacet let zdobí naše město i okolí. Stavebníkem Lorety byl v letech 1699 majitel pyšelského panství hrabě František Antonín Halleweil. Věru, nemohl lepší místo pro svůj záměr vybrat než na vrchu nad Pyšely, kterému se dříve říkalo „Žebiška“. Loreta je jako třešnička na dortu. Výstižně o ní napsal pyšelský kronikář F. V. Pokorný (1783-1850): „Zajisté jest to místo přerokované a milé, od přirozenosti pohodlné, které jímá mysl každého domácího i cizího sem přicházejícího. Starší sousedé pravili, že pan hrabě tuto Loretu stavěti dal na poděkování jistých milostí od Pána Boha obdržených přimluvou Panny Marie.“ Ku stavbě kaple vedly pana hraběte důvody náboženské, ale i osobní. V interiéru kaple je u stropu zavěšena dělová koule, kterou sem dal pan hrabě zavěsit jako důkaz díky za vyslyšené prosby, když při vpádu švédských vojsk (1648) do Prahy a výstřelu z děla na halleweilský dům, ta dělová koule nezpůsobila žádnou škodu. Loreta pyšelská je postavena v barokním slohu, má dvojitý plášť, dalo by se po obvodu částečně procházet. Je napodobeninou domku Svaté chýše (Santa Casa) v Loretu v Itálii. Podle legendy Panna Marie v tomto domku v Nazaretu přebývala. Po její smrti si lidé oblíbili toto místo, v procesích jej navštěvovali, konaly se zde pobožnosti s modlitbami a prosbami k Panně Marii. Na památku si poutníci olamovali omítku a odnášeli si ji domů. Papež Klement II. měl obavy, aby se ten domek nezhroutil, a tak jej právě dal obestavět ještě jednou zdí a ozdobit výklenky a pilíře sochami. Na ten způsob se začaly stavět loretánské kaple v celé Evropě. Tak i naše pyšelská Loreta. Postavená z cihel, uvnitř místy omítkou neovržená, s úmyslnými prasklinami, s původními malbami světců a obrazů ze života Panny Marie. Vnitřní vybavení pyšelské Lorety: monstrance, svícny, relikviáře, kalich,

obrazy, to bylo v roce 1717 odhadnuto na 100 zlatých. Byla vysvěcena 2. července 1699 a rychle se stala vyhledávaným místem poutníků ze širokého okolí. Zdejšímu obrazu Panny Marie začaly být připisovány zázračné účinky. Takzvaných zázraků přibývalo, i vyslyšených prosb o déšť. Největší zázrak však byl, když se zdejšímu kraji vyhnula v letech 1712-13 morová epidemie. Několik obyvatel městečka zemřelo,

ale nebylo jich tolik jako v jiných městech a obcích. Popularitu Lorety chtěli využít i pražští jezuité, kteří zde chtěli v blízkosti Lorety postavit klášter. Začaly velké přípravy, byla požádána okolní vrchnost o pomoc k přispění na stavbu kláštera. Přivážel se kámen na stavbu základů, ale stavba se začala protahovat, až se zastavila. Pyšelské panství za Josefa II., který rušil kláštery a hřbitovy uprostřed obcí (příklad Pyšely), ten

Loretánská kaple v Pyšelích

POZVÁNKA
na slavnostní otevření
Loretánské kaple
v Pyšelích, která slaví
320 let
od svého vzniku.
Neděle 30.6. 2019 16.00 – 18.00 hod.

by určitě býval zrušil i zamýšlený klášter. Už i Loreta byla nařízením císaře zapečetěna k velké nelibosti farníků. Stejný císař, ale vydal nařízení o zrušení hřbitovů uprostřed obcí, takže hřbitov byl přemístěn k Loretě a ta byla jako kaple hřbitovní znovu vysvěcena a k radosti všech otevřena k pobožnostem, poutím a oslavám jako dříve. Loretánská kaple byla po několikerém řádění zlodějů a vandalů vyloupěna a nesmyslně poničena. Hodně krásných sakrálních předmětů zmizelo a ty, které tam vandalové v kapli „milostivě“ zanechali, jsou uschovány v Pražském arcibiskupství. V devadesátých letech, když vzniklo pyšelské muzeum, bylo několik exponátů uloženo zde a dřevěná plastika Madony v kostele. Dále

se v Loretě pořádají mše na pouť první neděle v červenci. Zdevastovaná Loreta se dočkala v devadesátých letech, když se blížilo třistaleté výročí od jejího založení, velké rekonstrukce. Za pomoci sponzorů, obecního úřadu, obyvatel Pyšel a okolních obcí, byly udělány nové fasády, nové střechy i nové věžičky nad střechou kaple. V roce 1999, k oslavě tří století Lorety, byla v přízemí MěÚ uspořádána výstava. Pražské arcibiskupství nám zapůjčilo ty předměty, které tam jsou v úschově, také exponáty z Pyšelského muzea a z kostela. Výstava to byla velmi pěkná a zdařilá. V roce 2005 při pracovní návštěvě Jana Kostrhouna v Loretě byla objevena pod deskou uprostřed hlavního oltáře vzácná listina, vlastně jen torzo, jinak byla

poničena od myši. I tak se zachoval na tom kousku listiny text poměrně dost čitelný psaný latinsky. Pan Kostrhoun jej poslal panu doktoru Jiřímu Chvojkoví, který k vyluštění té záhady pozval další odborníky. Z útržků vět vyplynulo, že se jedná o vysvěcení mučedníka Klementa, jehož ostatky se nacházejí v jednom z relikviářů v Loretě nyní v Praze. Je tu ještě relikviář druhý, o něm nemáme povědomí, či ostatky ukrývá. To už se z fragmentu listiny nedozvíme. Oba relikviáře mají překrásné vyřezávané rámy a jsou uloženy na Pražském arcibiskupství v Praze. V nedávné době bylo upraveno prostranství před Loretou okolo velkého kamene, který možná pochází z doby zamýšlené stavby jezuitského kláštera. Kolem Lorety se nachází hřbitov znovu vysvěcený roku 1789, který se stal místem posledního odpočinku řady generací pyšelských obyvatel a přiřazených obcí. Loreta viděla zde řadu slavných pohřbů osobností z řad duchovních, učitelů zdejší školy a majitelů pyšelského panství. Loreta byla vysvěcena 3. července 1699, letos tedy vzpomene 320 let jejího trvání. Ať ještě dlouhá léta zkrášluje naše městečko svou přítomností.

Zpracováno podle knih Antonína Podlahy, Václava Františka Pokorného, PhDr. Jiřího Chvojky.

Zdena Srnská

P.O.D. L.I.P.O.U. – malé ohlédnutí a velké poděkování

V úvodu mnohým z vás velice děkujeme za příspěvek na naši činnost, nejen koupí látkových recysáčků, v rámci kampaně Darujme.cz. Nadace Via nám již vybranou částku 7 310 Kč zdvojnásobila. Velké díky posíláme i našim příznivcům do Neveklova, Borové Lhoty, Čerčan a Struhařova.

V letošním roce jsme se mohli společně potkat na Veřejném čtení u knihy Lichožrouti, při hraní deskových her

a dvakrát na Recyklošití, které jsme letos zatím věnovali šití látkových sáčků. V březnu a dubnu jsme společně šili v Pyšelích i v Neveklově. Náš „pyšelský pytlík“ vás jistě neminul.

V květnu jsme z dotazníku zjistili, kam směřovat naše kroky a jaké plány uskutečnit, děkujeme za čas, který jste vyplnění věnovali. Zároveň prosíme ty, kteří nám poslali návrhy a přání zapojit se, aby nám na sebe poslali kontakt,

abychom se mohli domluvit na dalším postupu.

Přejeme všem krásné léto, a budeme se těšit na podzimních setkáních případně pod lipou při trhání lipového květu.

Dobrovolníci
P.O.D. L.I.P.O.U. z.ú.

katka.bartosova@mistopodlipou.cz

Oslava máje: Open'er festival Zaječice

„Děkujeme za super FEST!“ Tak vzkázal po facebooku DIJ Dryer, který po půlnoci 25. května uzavíral plejádu skvělých muzikantů na zaječickém hři-

do dvou odpoledne, pak se uzavřely dveře volebních místností a hudební nakládačku rozjely ve velkém big-beat-punku Vepřové panenky. Ná-

už se stmívalo, takže po nich do plné záře reflektorů naskočili punk-rockoví Cokol!v. Noc byla ještě mladá, láska kvetla na každém rohu i v malém vápně a důstojnou jarní korunu té naší báječné jarní taškařici pod širým nebem nasadili již zmínění DIJ Dryer.

A jak si to užili návštěvníci? Tak třeba Petr Kotouš z Pyšel pro náš list uvedl: „Pro mě tento festival představoval předčasný vrchol letošní festivalové sezóny. Organizační schopnosti, klasická zaječická pohostinnost a velkorysá dramaturgie – ano, Zaječice mají na to, aby jednou hrály podobnou roli jako Glastonbury či Woodstock. Rolling Stones v roce 2023 v Oksfordu – byl bych potěšen? Ano. Ale překvapen? Naprosto ne!“

Ráno pak byla neděle a hřiště opavovali opět fotbalisti, a tak se život v té vesničce naší akademické opět vrátil do starých dobrých tichých kolejí. Václav sice tvrdí, že to bylo letos naposledy, ale jak se říká u nás v Oksfordu: Neříkej trop, dokud nedopiješ.

David Kasl, Zaječice

šti. Doplnit lze snad jediné: „Díky, Václave, žeš do toho po roční pauze zase šel!“ Více než pátý ročník tradiční Oslavy máje aneb Open'er festivalu Zaječice by se totiž bez kulturního guru naší vsi obešel jen stěží, byť sám organizátor by tak úplně nesouhlasil.

„Takový energie mě to stálo,“ říká Václav, hned druhým dechem však dodává: „Bez pomoci lidí od nás bych to nedal.“ Myslí tím jednak všechny místní, kteří pomáhali stavět a bourat pódium a vojenský stan na hřišti nebo po akci uklidili hřiště tak, že by ráno nikoho nenapadlo, že ještě před pár hodinami tady dohrála poslední ze sedmi kapel nabitého programu, ale taky ty, kteří podpořili festival nemalým finančním obnosem (dík za podporu patří i Městu Pyšely) nebo si koupili festivalové tričko. A samozřejmě všechny bezmála dvě stovky platících návštěvníků. Proto to taky Václav dělá: „Aby byla zábava, aby se lidi sešli a při poslechu těch nejlepších kapel společně oslavili jaro, lásku a svobodu.“ Svobodu jsme si vychutnali toho sobotního dne

sledovala místní dámská a cappella Mammás&Mammás včetně taneční vsuvky, kterou vystřídali pop-rockoví Jeffersoni. Pak nastoupila znovu a cappella v užším složení zvaná Vida a po ní pódium opanovali psychedelictí experimentálové Fittipaldi is dead. To

ZajKov je tu pro nás

Osadní výbor Zaječice a Kovářovice (OV ZajKov) se schází každý měsíc na jednání v zaječické hospůdce Oksford, kam za námi mohou přijít naši sousedé s novými podněty a nápady. Co jsme už řešili? Například se podařilo recyklátem zrekonstruovat první cestu v Zaječicích a další budou následovat, bylo vytvořeno centrální sběrné místo

tříděného odpadu u seníku, bylo osazeno nové sezení v zatáčce na Pyšely (děkujeme Restauraci Sokolovna, která sezení darovala) nebo byly instalovány sběrné nádoby na koňský trus. Další podněty jsou v řešení. V sobotu 6. dubna jsme organizovali akci Uklidíme Zaječice a Kovářovice, kdy jsme společně posbírali odpadky podél všech cest

v našich vsích a pak si společně opekli buřty. Touto cestou bychom rádi vyzvali všechny sousedy z Kovářovic a Zaječic, abyste se připojili k činnosti OV ZajKov a přicházeli s novými nápady, jak naše vsíky zvelebit.

*Za OV ZajKov Ondra Hůlka,
Zaječice, předseda*

Uklízeli jsme ZajKov aneb výsledek dopoledního úklidu podél silnice od Senohrab do Zaječic. Kromě sousedů patří v tomto případě díky týmu Bushman z Městečka.

Aktivitu osadního výboru můžete sledovat na facebooku (facebook.com/ovzajkov), ve vitrinách u autobusové zastávky v Zaječicích a návsí v Kovářovicích a také v e-mailu, pokud jste se přihlásili na adrese výboru ovzajkov@gmail.com. Na tento e-mail můžete také posílat své nápady a podněty, případně je můžete hodit na papíře do schránek u vitrín označených logem osadního výboru.

Kovářovice: Kaplička je jako nová

Není nám naše vesnice Kovářovice lhostejná, a proto se několik sousedů dohodlo, že to nenecháme jen tak. A jak se vedly řeči, tak jsme usoudili, že začneme návsí – a hlavně kapličkou, která byla v neutěšeném stavu.

Pár šikovných chlapů se do toho pustilo s vervou a za velké podpory obecního úřadu Pyšely se dílo zdařilo. Někdo stavěl, někdo maloval, jiný sázal a o výsledku naší práce se můžete sami přesvědčit. Na podzim se plánuje vysvěcení kapličky a svatováclavské slavnosti. Tímto naše iniciativa nekončí, chceme být nápomocni obecnímu úřadu i při obnově našeho rybníčku na návsí. Děkujeme všem, kteří přiložili a ještě přiloží ruku k dílu.

Vladka Vlčková, Kovářovice

V roce 1981 kapličku zrenovoval Emil Homolka z Kovářovic, iniciátory aktuální rekonstrukce byli Pavel Sadecký a Jiří Vlček. Dveře zrepasoval Josef Klačo ze Zaječic, plaňky k ohrádce nachystal Emil Homolka, kameny v podezdívce vymazal Honza Klauz, se zedničinou pomohl Jaroslav „Fanda“ Hruška a sošku svatého Václava zajistil a fresky a písmo obnovil Karel Kafka.

Obnovujeme tradice: Vyvážení Zimany

Nebylo by současnosti bez minulosti. Zaječický kroužek historiepytčů při akademické obci místního Oksfordu pro nás objevuje dávno pozapomenuté obyčeje a vrací jim život dle původních zvyklostí.

Historický snímek zaječických pionýrů na velocipédech před tradičním vyvážením Zimany (počátek 20. století, nedatováno).

Nejstarší písemná zmínka o západoslovanské lidové tradici „vynášení smrti a vítání jara“ pochází z roku 1366. Jak uvádí Čeněk Zíbrt ve svém pojednání *Veselé chvíle v životě lidu českého* (Vyšehrad, 2006), synoda v Praze v ní popisuje zvyk vynášet na jaře z obce postavu představující smrt a za doprovodu zpěvů a her ji přinést k řece, kde je za velkého křiku utopena a lidé se jí vysmívají, že už jim uškodit nemůže.

pokračování na s. 18.

Vajgl sem, vajgl tam

Tak jsme uklidili ZajKov. Byla to fuška a bylo to poučné – kolik pneumatik jsou lidé schopni pohodit podél cest a v lese, kolik pytlů se dá naplnit laškami a obaly odhozenými z okýnek aut, kolik v sobě mají lidi neúcty k přírodě a vůbec prostředí, ve kterém se pohybují. A pak ty vajgly...

Máme v Zaječicích hřiště a u něj hospůdku. Na tom hřišti hrají fotbal naši chlapi a taky děti, starší příprava. Před hospůdkou je malé parkoviště, u hřiště zábradlí, odkud se fandí. A víte, čeho je po fotbale, a nejen po něm, u nás nejvíce? Vstřelených gólů? Kéž by! Nejvíce je vajglů po zemi. Kolem hospůdky, podél hřiště, i na hřišti pod tím zábradlím. Když jsme uklízeli ZajKov, tak jsme to všechno vysbírali. A hostinský k zábradlí nainstaloval plechovky – jako popelníky. Člověk by řekl, že to všem dojde. Nedošlo. A nedochází. Takže co akce na hřišti, to další vajgly všude na zemi. Je to pěkná podívaná, skoro lepší než na ten fotbal, ale mně to nikdy nedá a tu podívanou likviduju. Chodím a sbírám vajgly. Je to fajn, projdu se a protáhnu tělo. A když se pak umyju, dokonce mi voní ruce. Díky za tyto drobné radosti!

David Kasl, Zaječice

Sbohem, koncerty?

Tak sem se doslechla, že lidi mají problém s hlukem. Minule to bylo sekání trávy o víkend, teď by to měla být hudba. Jak jako? Samo, že sem se stavila v hospodě, protože kdo nic neposlouchá, nic neslyší...

Jenže informací tentokrát pomálu. Co sem slyšela, bylo slovo „petice“. A pak taky, že někomu vadí, když je u nás v Zaječicích na hřišti randál. Hluk, kravál, rámus, prostě třeba hudební festival nebo koncert. Jeden sme tu měli nedávno – Oslavu máje neboli Open'er festival Zaječice 2019. Začínal po druhý hodině odpolední, končil kolem jedny ráno, byl řádně nahlášený a schválený zastupitelstvem. Tak na něj přijela spousta dobřích kapel, včetně místních. A dorazilo necelejch dvě stě lidí. Většinou místních. A taky to bylo super nazvučený. A tancovaly i děti. Ráno to bylo uklizený, že by jeden neřek, co se tam večer dělo.

ZAJEČICKÁ SLECHNA

No, a teď ta petice. Prej proti takovejmhle akcím. Někdě chce svůj klid. Hlavně žádný pozdvižení. No jo, asi bych to chápala líp, kdybych bydlela u hřiště. A ještě líp, kdyby mě ten kravál rušil každej den. Nebo každej tejden. Jenže takovejch akcí u nás abych během roku pohledal – tři? Maximálně čtyři? To není ani procento noci z roku... Někteří lidi se chtějí bavit, potkávat se, žít pospolu. Jiný ne, mají to rádi za svým plotem a sou spokojený. Babo rad', co s tím. Já bych teda věděla: když něčeho není moc, tak je toho akorát. Jedni prostě skousnou, že nebude koncert každej víkend, druhý se prostě smířej s tím, že párkrát – skoro doslova – za rok strčej špunty do uší. A klidně tu petici sepišete, mám slechy jedno ucho, kolik vás vlastně je. Protože jestli fakt hodně, tak se picnu a už mlčím. To abych zas něco nepřeslechla ;)

ZAJEČICE, KOVÁŘOVICE

V duchu obnovené tradice pořadatelé ověsili Zimanu symbolickými atributy. Proč Becherovka? Domácí stříbro? Tradiční nápoj? Je třeba jít po obsahu, a právě ten jest v příliš velkých a nedůstojných dávkách zdraví i morálce neprospěšný.

Ústředním prvkem tohoto zvyku z předkřesťanské éry je slaměná figura oblečená v ženských šatech, jež bývala označena rozličnými jmény, například

Morana, Morena, Marzana, Mařena, Smrt, Smrtka či Smrtholka, přičemž formy jména Morana jsou užívány především na východě, jak dokládá Jiřina Langhammerová ve své práci Čtvero ročních období v lidové tradici (Petrklíč, 2008).

Zaječický kroužek historiepytčů působící při akademické obci místního Oksfordu narazil při svém bádání na lokální variantu tohoto obyčeje. Jednak se Antonín Norbert Vlasák ve svém díle Ze starých dějin města Benešova. Archeologicko-historický nástin (1898) zmiňuje o „pionýrech nového způsobu přemísťování prostřednictvím vehiklu velocipéd zva-

ného“, kteří prý dokázali po polních cestách dorazit ze Zaječic do Benešova rychleji než kočár s dvojspřežím. Ná-

sledně byla v doslovu k dílu Václava Lívý Prameny k dějinám třicetileté války (1951) objevena dobová fotografie z počátku 20. století, zachycující skupinu zaječických velocipedistů s alegorickou postavou smrtky.

Historie se opakuje

Zpytováním svědomí a dalších historických pramenů se podařilo sestavit pravděpodobný scénář průběhu obyčeje těsně před tím, než byl během komunismu zadupán do země a zapomenut stejně jako řada dalších tradic a zvyklostí. Dlužno podotknout, že zjištění jsou pozoruhodná, zejména naprostou originalitou, jež dle dostupných výsledků bádání nemají ve světě (sic!) obdoby.

Posuďte sami: Morana byla v Zaječicích odjakživa nazývána Zimanou, a nebyla vynášena, nýbrž vyvážena – a to na bicyklech, milí čtenáři, navíc v době, kdy teprve nastával jejich rozkvět! Navíc se podařilo zjistit, že naši předkové na oslavu konce zimy v předvečer pondělí velikonočního žumpy vyváželi a zbavovali se všeho nečistého a ducha nepozdvihujícího, jako bylo staré harampádí či nezdravé zvyky a návyky. Ostatní aspekty obyčeje jako vyluzování hluku a utopení symbolické postavy zůstaly dodrženy.

První tradiční vyvážení Zimany v novodobé historii proběhlo letos 21. dubna. Procesí vyrazilo od zaječického Oksfordu a přes Pyšely zamířilo do Čerčan na most přes Sázavu, kde byla Zimana za všeobecného jásotu a veselí svržena do proudu. Akce se setkala s mimořádným zájmem dospělých i dětí a přispěla k dalšímu rozvoji sounáležitosti a upevňování kořenů našich obyvatel v Zaječicích a blízkém okolí.

*prof. Ewald Dörre, Ph.D., MBA,
proděkan fakulty historických studií,
Univerzita Oksford, Zaječice*

Na mostě v Čerčanech, na dohled koupadlům, byla Zimana oddělena od kárky a vržena do proudu. Proč byla oděna do ovčí kůže? Kromě lyží jen další atribut zimy.

Foto: archiv, Richard Karban

Neváhej a bůr!

Zaječice se letošním květnem nesmazatelně zapsaly do termínovky přespolečných běhů. S tréninkem na ročník 2020 začněte už teď!

-Vstávat a běhat! -Ale proč? -Protože je bůr! Kdo nebyl bobek, ten přijel 18. května do Zaječic. Proč? Protože v ten den se konal 1. ročník tradičního přespolečného běhu Zaječický bůr a všichni zajíci a zaječice, kteří rádi běhají, si na ten den vyleštili kecky a postavili se na startovní lajnu ve čtyřech kategoriích: PIDI, MINI, MIDI a MAXI zajíci a zaječice. Tratě byly příznivé: od 255 metrů, přes 555

PIDI unisex (255 m)

1. Štěpán Řehák (2013)
2. Róza Oulehlová (2013)
3. Jonáš Kopecký (2014)

MINI zajíci (555 m)

1. Daniel Daněk (2009)	2:01
2. Dominik Jánošík (2009)	2:03
3. Jindra Melichar (2008)	2:04

MINI zaječice (555 m)

1. Sofie Oulehlová (2009)	1:59
2. Leona Kaslová (2008)	2:07
3. Viktorie Roučková (2010)	2:08

MIDI zajíci (1555 m)

1. Vojtěch Svoboda (2005)	5:07:04
2. Antonín Hrdlička (2006)	5:18:56
3. Lukáš Láska (2007)	5:20:42

MIDI zaječice (1555 m)

1. Agáta Svobodová (2005)	5:22:28
2. Nikola Vejrychová (2007)	5:31:49
3. Sofie Oulehlová (2009)	6:07:84

MAXI zajíci (5555 m)

1. Rudolf Jánošík (1971)	22:32:66
2. Tomáš Rychecký (1966)	23:34:51
3. Vláda Douša (1975)	23:54:20

MAXI zaječice (5555 m)

1. Adéla Slancová (1991)	27:30:17
2. Kateřina Vejmelková (1988)	32:09:14
3. Lucie Šretrová (1987)	32:21:88

a 1555 metrů až po nejdelší zvící celých 5555 metrů. Jak prohlásil vítěz MAXI zajíců Rudolf, „byla to nejhezčí trasa, jakou jsem za poslední dobu běžel“. A nebyl sám, kdo Zaječického bůra pochválil.

„Parádní běh, moc jsme si to užili. Pěkná trať a skvěle připravená akce. Moc děkuji organizátorům za dobře odvedenou práci. Jen tak dál,“ napsal nám Honza. Nebo Katka: „Bylo to skvělé! Moc děkujeme, krásný běh a skvělá organizace. Užili jsme si to.“ A jiná Katka: „Skvělý běh, těším se na příští rok.“

Celkem se nám na bůru sešlo na 70 závodníků, což je číslo úcty-

hodné – i když vlastně za startovné ve výši celého „bůra“, ceny přímo podpultové a počasí na objednávku to vlastně ani jinak dopadnout nemohlo... A tak nám nezbyvá než už nyní zopakovat výzvu:

Všichni zajíci a zaječice – nastražte ušiska! Start 2. ročníku Zaječického bůra se blíží. Startovní ránu do zajíce uslyšíte již 16. května 2020. Tak pravil Zaječický bůr a tak to taky bude!

*Za organizátory Pavel Daněk
a David Kasl, Zaječice*

Zaječického bůra sledujte na facebooku:
facebook.com/zajecickybur

Expedice Porto Korado: Na mopedech podél Atlantiku

O cestě, která začala v Zaječicích. O chlapech, kteří se nebojí. O strojích, do kterých by to jeden neřekl. O expedici, která zdaleka nekončí...

Možná už jste nás viděli. O něco pravděpodobněji slyšeli. Občas se s typickým vzuuum-vzum proženeme v černých helmách po silnicích kolem Zaječic. Dost často naše mašiny potkáte zaparkované v jednom šiku před zaječickou hospůdkou Oksford. Ty mašiny se jmenují Manet Korado. Jsou z Považských strojů a už se nevyrábějí. Jestli je ale někde korád nejvíce na obyvatele, pak právě v Zaječicích. A o těchto mopedech je tahle reportáž. A taky o nás. O ZZ Corps Bandidos locales.

Kdo jsme? Jsme drsný (hlavně teda na omak). Jsme znalý světa a známe svoje hranice (žádný neexistují). Jsme parta místních buřičů a snílků (po pár pivech pohneme zeměkouli). Jsme gang ze Zaječic. A pak taky neznáme slitování – hlavně sami se sebou. Proto se zrodil plán: Expedice Porto Korado. Ten plán zněl jasně: z portugalského Porta do Lisabonu. Pár set kilometrů pro člověka, obrovská porce odvahy pro ZZ Corps. A hlavně pro koráda. Jsou to starý mašiny. A my jsme amatéři. Starý amatéři. Dneska už je nám hej, už zase šlapeme

po známých stezkách. Před měsícem to ale vypadalo jinak...

Svíčky, motor, oceán

Bylo pondělí 27. května ráno a 10 bandidů se na pražské Ruzyni odlepilo od ranveje směr Lisabon. Tou dobou už zbývajících dva členové výpravy přejížděli s dodávkou a našimi korády španělsko-portugalskou hranici. Přestup v Lisabonu a už přistáváme v Portu. Chvilka čekání u pumpy na příjezd strojů, vykládka a ladíme koráda před startem na nejkratší etapu expedice. „Povinnou“ formaci mašin v zipu jsme otestovali hned na úvod průjezdem Porta s povinnou zastávkou v samém centru přístavu. Následoval přejezd mostu Ponte Dom Luís a pak už jen pár kilometrů do kempu Orbitur Madalena. Koráda zvládla zahřívací etapu na jedničku (jedno teda na dvě až tři svíčky...). A stihli jsme i Atlantik.

V úterý přišla zkouška větrem a parádní jízda podél pobřeží. Přes uličky rybářského Espinha a jeho domky ry-

bářů s fasádami obloženými typickými „azulejos“ jsme dojeli do městečka Cortegaça, kde jsme nechali stroje odpočnout před modrobílým kostelem Santa Marinha. O kousek níž ve Fouradouru, po projetí Ovarem, část ZZ Corps okusila vlny Atlantiku i místní gastrospeciality. A pak už zbýval jen dojezd kolem Canalu de Ovar do kempu u São Jacinta. Kromě vína nás tam čekala drobná technická přestávka – na jednom z korád jsme vyměnili motor, a tak se mohl Standa v klidu vyspat na další den jízdy.

Středa začala smočením v Atlantiku mezi dunami a přeplutím na „ferry“ ze São Jacinta. Do cíle v Praia da Tocha jsme svištěli s několika zastávkami u oceánu a dun, značná část cesty vedla apokalyptickou krajinou skrz lesy se stromy ohořelými při rozsáhlých požárech před dvěma lety. Václav se po trápení se svíčkou (každých 20 kilometrů měnil, je v tom fakt dobru!) dočkal výměny karburátoru, ale jak jsme zjistili později, tím to nebylo. Čtvrtý den už

ZZ Corps Bandidos locales těsně před startem u letiště v Portu.

ZAJEČICE, KOVÁŘOVICE

Rybářské Pedrogão, po obědě s rozbruskou...

neměnil vůbec! A to byl čtvrtek zatím nejnáročnější etapou.

Akademici i bombíci

Ve čtvrtek nás z Tochy čekala padesátka do Coimbrы. Povedlo se, až na drobnost: až k tamní univerzitě jsme se nedostali, protože tam právě probíhala etapa Rally de Portugal. Nicméně družba vyslanců nejmladší univerzity v Česku (Oksfordu, jak se jmenuje naše hospůdka v Zaječicích)

se studenty nejstarší univerzity v portugalsky mluvících zemích se vydala, a Jindřich si dokonce vyzkoušel, jaké to je přednášet v aule katedry práva... Cestou do kempu čítající dalších 50 kilometrů jsme se stihli pomodlit za výdrž svíček a korád vůbec na hradě v Montemor o-Velho, načež došlo i na družbu motoristickou. V baru Na vršku (Cabecinho) nám místní hospodský Carlos Pucarinho rozdál samolepky místního vespagangu Botijas (Bombíci – prostě tlustý chlapi na

Druhý kemp, první (a poslední) výměna motoru.

skútrech, co mají rádi pivo...), vlajka expedice Porto Korado dostala čestné místo ve vitríně, pokecali jsme s obchoďákem super piva Super Bock, dva kousky poslali pod jazyk a vyrazili směr Figueira da Foz. Mašiny tentokrát zvládli hic vnitrozemí krapet lépe než řada bandidos locales...

V pátek byl poslední květen a z Figueiry da Foz jsme dofrčeli do Leirosy – další rybářské městečko, další setkání s příma místními (tentokrát v baru Largo). U Lagoa da Ervedeira jsme se zchladili ve vodě a dojeli poobědvat do Pedrogão. Viděli jsme místní rybáře, jak traktorem vytahují bárku z Atlantiku a navíjejí síť, ale itinerář byl neúprosný, a tak jsme pokračovali až do kempu v São Pedro de Moel. Večerní koupání na pláži da Concha, co víc si po jízdě přát? Leda tak zrána vyrazit dál?

A tak se v sobotu stalo a další zastávkou byla pláž u Paredes de Vitória, ovšem na koupání došlo až ve Vale Furado. No a pak už bylo Nazaré, jedna z nejlepších surfařských pláží na světě. A protože nám vyhládlo, povinnou zastávkou po zatěžkávací zkoušce v kopcích byl Restaurante Típico da Serra. Maurício s Alicí nám nabídli zatím nejlepší gastrozážitek expedice. A jestli vám chybí poznámka o korádech, tak proto, že šlapala jako hodinky. A bez šlapání nás dovezla až do kempu ve Foz de Arelho.

Surfařů ráj

Nedělní odjez začal na pumpě, kde jsme narazili na stojan s namíchaným benzínem s olejem. Jak nám pověděl Nuno Silva, který přijel tankovat se synem na portugalském stroji Casal, bývaly tu tyhle stojany na všech pumpách, ale tahle ho má už dneska jako jediná. Máme natankováno a čeká nás jedna z nejhezčích zastávek – Óbidos. Jeho úzké uličky a domy s modro-bílými a oranžovo-bílými fasádami a hradem, to vše nám učarovalo stejně jako Alžbětě Aragonské, která město dosta-

ZAJEČICE, KOVÁŘOVICE

la ve 13. století darem od svého manžela, krále Dinise. Cestou lemovanou starými větrnými mlýny bez lopatek to ZZ Corps zvládli až do Peniche, kde jsme okusili místní caracóis (šneky). Ale v Porto Novo už jsme museli dát

tugalských rájů pro surfaře, což dobře stavěnému bandidovi se sebevědomím vůbec, ale vůbec nic neudělalo... Západ slunce na pláži s výhledem na desítky surfařů a jdeme spát.

V pondělí se budíme pod zataženou

Kousek pod Carvoeirou opouštíme hlavní silnici a přes São João das Lampas, Janas a Colares se nám to podaří a my se posledních pár desítek metrů prodíráme „na šlapky“ (bez motoru) až ke sloupu s křížem v Cabo da Roca. Povinné fotky a turisty přeplněné místo opouštíme s tím, že při první příležitosti posváčíme. V Casas Novas stavíme u malebné pizzerie Roulote da Gigi, kde doplňujeme tekutiny, pochutiny a od majitelky kupujeme ručně malované kameny s mandalou.

Poslední noc

Následovala středověká Sintra, kde se ani nepouštíme do pokusu vyjet až ke Castelo dos Mouros, jehož počátky sahají do 9. století. O co se ale pokoušíme před příjezdem do Estorilu, je projet se po závodním okruhu, kde se jezdí Moto GP. Kvůli firemní akci nám ale nezbylo než sledovat driftující bavoráky jen přes plot, a tak jsme vyrazili na poslední kilometry podél řeky Tejo. Koupání jsme nevynechali ani tentokrát, a pak už vjíždíme do posledního kempu výpravy. V Lisboa Camping & Bungalows nás čekala příprava korád na ranní nakládku do dodávky, ještě před tím ale část výpravy stihla dojet až do samého centra nočního Lisabonu a opět „na šlapkách“ se projet od pomníku Josefa I. Portugalského, přes Ruu Augustu až do bary oplývající čtvrti Bairro Alto.

V úterý ráno jsme naložili stroje, cestou na letiště se stavili v Lisabonu a po přeletu do Prahy zakončili expedici zastavením na „jedno“ v domácí Hospůdce Oksford v Zaječicích. Koráda – starý, ale dobrý mašiny – a stejně tak my, ZZ Corps Bandidos locales – starý, ale dobrý amatéři – jsme přežili svou první expedici ve zdraví, a tak nám nezbyvá než poděkovat i značce Bushman, která nás na tuhle výpravu oblíkla. Jo a taky už si zase říkáme: Chlaprd, kam vyrazíme příště?!

David Kasl, Zaječice

Foto: ZZ Corps Bandidos locales

Coimbru jsme dobyli bohužel po svých.

pauzu, část bandidů prostě potřebovala doplnit pár minut spánku – bezpečnost především! Nakonec jsme zdárně dosvištěli (cestou sice proběhla drobná revize karburátoru, ale Václav jede!) až do kempu v Ericeire – dalšího z por-

oblohou, z Ericeiry nás čekala poslední etapa, na jejímž konci čekal cíl naší výpravy. Ale ještě před námi bylo hodně sjezdů a napínavých výjezdů, protože jsme se chystali dojet na nejzápadnější výběžek pevninské Evropy.

Mise splněna aneb Koráda v nočním Lisabonu.

Zprávy ze Sokola Zaječice

Kvalita, respektive žalostný stav hřiště – to je téma, které řešíme v Sokolu Zaječice asi nejintenzivněji (kromě mužského fotbalového kádru, ale to jsou trochu spojené nádoby). Rok od roku se snižující přídělky vody shůry způsobily, že se náš trávník podobá drnovišti a hraní na něm začíná se blížit hazardu se zdravím. Trochu pomohlo několik tun křemičitého písku, kterým jsme podklad načechráli, ale dlouhodobě se neobejdeme bez zdroje vody na pravidelnou závlahu. Koupili jsme třicetikubíkovou nádrž, kam budeme svádět dešťovou vodu z hospody a přístaveb a výhledově přečerpávat vodu ze studny. Vypracovali jsme záměr na nový vrt a pyšelští zastupitelé nám ho schválili. Díky tomu spouštíme jednu z největších investic zaječického Sokola za poslední léta. Dají-li úředníci a podloží, mohli bychom zkraje příštího roku řešit příjemnější část problému – automatickou závlahu. Co dělat máme i tak. Opět díky Pyšelům jsme získali do dlouhodobé

zápůjčky zánovní unimobuňku, která bude sloužit jako šatna hostů, a zbavili se starého kontejneru. Teď už se jen pustit do rekonstrukce šaten a záchodů... A trochu jsme si již pohráli s prostorem před šatnami, kam jsme položili zámkovou dlažbu. To vše díky ochotě nejen členů Sokola, ale i našich kamarádů ze Zaječic a Kovářovic, kteří chodí více či méně pravidelně na brigády řádné i mimořádné. Včetně takzvaných „výměnných“, kdy jsme si několikrát užili „sběr kamení“ na loukách v okolí. Uvidíme, jestli druhý poslední kamenosběr byl tím pravdu posledním...

V Sokolu Zaječice se ale umíme nejen bavit – hlavně taky sportujeme. Jaký byl z tohoto pohledu uplynulý čtvrtrok, potažmo celá sezona a co nás čeká tu příští?

Fotbal muži: Do sezony 2018/2019 vstupovalo mužstvo Zaječic s nejvyššími ambicemi, neboť v minulé sezoně nám utekl postup až v posledních

kolech. Cílem tak na začátku bylo umístění do třetího místa a udržení dobré nálady z předváděné hry. Bohužel již podzim ukázal, že první dvě příčky jsou nedostižný úkol a o třetí se ještě strhne lýtý boj. Jenže jarní sezona byla nakonec spíše bojem s vlastními silami než se soupeři. První jarní kola vyřadila kvůli zranění několik hráčů, a tak se zápasy odvíjely od toho, v jakém počtu dorazí zbylí fotbalisté. Přestože kádr byl s postupující sezonou více a více zubožený, na výsledcích se tento jev tolik neprojevoval a do posledního hvizdu se bojovalo o pěkné čtvrté místo. To nakonec uteklo obdrženou brankou deset minut před koncem posledního zápasu sezony. Přes to všechno považujeme sezonu za vydařenou, neboť již druhým rokem patří zaječický mančaft do popředí tabulky 4. třídy.

Fotbal děti: Starší přípravek nám dělá radost, v okresním přeboru Ferdinanda C se umístila na 3. místě. Velká gratulace trenérovi Zdeňku Hladíkovi a všem dětem. Příští sezonu to bude těžší, protože poskočíme do mladších žáků. Držíme palce! A stejně tak mladší přípravce, která na konci června odehrála turnaj v Ostředku a od září také začíná hrát soutěž. Sokol Zaječice přeje našim nejmenším hodně úspěchů v okresní soutěži!

Florbal: Další úspěšnou sezonu má za sebou i florbalový kroužek pod hlavičkou Sokola Zaječice.

V sezoně 2018/2019 se do něj zapojilo celkem 41 florbalistů – z toho bylo dokonce 16 nováčků z první a druhé třídy pyšelské školy –, kteří na palubovce pyšelské sokolovny strávili více než 90 hodin florbalu. V sezoně jsme také úspěšně absolvovali dva okresní turnaje v Benešově. Velké poděkování patří trenérské trojici Karel Hlaváček,

Dokopná. Mužský fotbalový tým po posledním domácím zápase sezony 2018/2019.

ZAJEČICE, KOVÁŘOVICE

Zase za rok. Zaječické „oranžády“ při vyhlásování výsledků turnaje starší přípravky, který proběhl v polovině června v Zaječicích. Skvělé 4. místo!

Robert Novák a Vladimír Suk. V nadcházející sezoně, kterou opět zahájíme v říjnu, se těšíme na všechny stávající i nové florbalisty. Bližší informace budeme mít po prázdninách.

Nohejbal: Na zaječickém hřišti se 8. června odehrál odvetný turnaj v nohejbalu mezi kucí z Pyšel a bombardáky ze Zaječic. Zaječičtí nenechali nic náhodě a nasadili prostě to nejlepší, co se dalo posbírat; a tak byl výsledek jasný ještě před natažením sítě. Ale o výsledek vlastně vůbec nešlo. Důležité bylo, že jsme se sešli, a také žízeň, kterou jsme si udělali a poté za zvuku tónů Led Zeppelin Revival statečně uhasili. Tak zase někdy u sítě ahoj. A jak říkáme my nohejbalisti: Nohu vejš! Informace o dění v Sokolu Zaječice naleznete na www.sokolzajecice.cz nebo na facebooku (Sokol Zaječice z.s.).

Pohádkové čarodějnice (a zase ta májka...)

Poslední duben ovládly louku za hospůdkou Oksford v Zaječicích již tradiční čarodějnice. Děti měly co dělat, aby stihly splnit všechny pohádkové úkoly a disciplíny a ochutnat lahůdky zaječických žen, dam a paní, dospělí si užili nervy při vztyčování máje a všichni se nakonec pobavili

(a ohřáli) u vrcholu filipojakubské noci – upálení čarodějnice na hranici. Počasí bylo pořadatelům z RC Zajíček, Sokola Zaječice a OV ZajKov shůry dáno, oheň neopustil vyhrazený kruh, jen ta májka v sousedních Kovářovicích stejně jako loni vprostřed noci padla...

Rodinné centrum Zajíček slaví 10. narozeniny

Zajíčkovy kulatiny jsou významným mezníkem pro vedení rodinného centra a jeho tým učitelů, zároveň jsou poděkováním za důvěru rodičů.

RC Zajíček vznikl před deseti lety z iniciativy několika maminek, jejichž děti se z kapacitních důvodů nedostaly do mateřské školy. Potvrdilo se ono známé, že všechno zlé je pro něco dobré. Dalším milníkem ve směřování zaječického rodinného centra pak byl vznik prvního stupně komunitní

školy, která navazuje na dětský klub a je alternativou ke klasické státní škole. K 10. narozeninám bylo Zajíčkovi naděleno nové logo s přáním, aby ho hrdě provázelo při hrách a učení. Logo vytvořila Ilona Komárková alias Komára, dětská ilustrátorka a grafička, která žije v Mirošovicích se svou rodinou.

Zajíček však není žádnou uzavřenou skupinou a do svých řad zve srdečně sousedy ze širokého okolí. Děti se i letos mohou účastnit některého z široké nabídky letních příměstských táborů, které se staly pro svou tematickou pestrost velmi oblíbené a které jsou rozděleny dle věku dětí. Jejich nabídku naleznete na www.rczajicek.cz/prazdninovy-provoz. A pokud stále váháte, kam po prázdninách, máme ještě pár volných míst ve školce a dvě místa ve škole (3.–5. ročník). S novým školním rokem bude opět vypsána atraktivní nabídka dětských kroužků, kterých se mohou účastnit i děti, které RC nenavštěvují. I tyto kroužky jsou

rozděleny dle věku dětí a rozhodně mezi nimi nebude chybět oblíbená Divočina, Tvoř(i)hrátky, Angličtina, Flétna, Keramika, Tancování a nově i Zdravé vaření a Pokusy a mnoho dalšího. I o této nabídce se dočtete na našich internetových stránkách. A protože vnímáme RC Zajíček jako stabilní součást místní komunity, rádi jsme i letos přispěli k volnočasovému obohacení života v obci. Již tradičně jsme pomohli s přípravou Zaječických čarodějnic, kterým letos přálo počasí i zájem návštěvníků, nově jsme pozvali všechny sousedy na první zaječický dětský den s názvem Za korunou krále Zajíčka, už nyní přemýšlíme, čím letos obohatíme adventní setkání v Pyšelicích. Nápadů máme mnohem víc, staňte se fanoušky naší nové facebookové stránky, aby vám neutekla žádná z našich pozvánek. A také se přijďte kdykoliv podívat, nasát atmosféru dětského klubu a naší rodinné školy – možná zjistíte, že je to cesta, kterou se chcete se svými dětmi a celou rodinou vydat.

RC Zajíček, z. s., Pod Hřištěm 92,
Zaječice, www.rczajicek.cz
www.facebook.com/rczajicek.cz/

Stavění májek

Stavění májí – ozdobných stromů, je první jarní slavností na venkově. Je to starý obyčej jak u nás, tak i v okolních zemích. Zvláštní vysoké ozdobené májky po celém kmeni a i velké „Májové háje“ se nám líbily v maďarském Šarváru. „Vždy v podvečer 1. máje se sešla parta chlapců a z nedalekého lesa či háje přinesli silný vysoký strom, který oklestili a připravili k zasazení. Děvčata zase udělala pěkný věnec z chvojí a ozdobila jej pentlemi. Toto se dělalo večer v potají, aby na 1. máje na návsi stála a zářila pěkná Máj, pod kterou později hrála hudba a i se tancovalo. Po měsíci nebo o pouti bylo na návsi zase při hraní muzikantů „kácení máje“ a vydražení věnce. Tato tradice se ještě dlouho dodržovala na Barochově. Kromě té návesní stavěli

mládenci svým děvčatům malé májky u jejich domu nebo na zahradě. Dnes na to už jen „pamětnice“ vzpomínají. Také se májky musely hlídat, aby je nikdo neodnesl či jen tak nepodřezal a nezneškodnotil. To právě starší „barochováci“ či vesničané z okolních obcí měli velké bitky. V dnešní době se stavění májí stalo záležitostí organizací či obecních úřadů a někde se nestavějí vůbec. Obyvatelé Borové Lhoty jsou proto rádi, že už po mnoho let pro ně mladší či starší hoši po různých přípravách už v podvečer za pomoci děvčat postaví všem pro radost vedle kapličky krásnou májku. Tuto letos nikdo nepodříz ani nepovalil a tak na konci května se náves zaplnila obyvateli při veselém kácení máje.

Bohumila Nádvorníková

Sraz Lhot a Lehot

Na letošní již 39. sraz všech obcí a osad nám přišla pozvánka od organizátorů z obce Lhota pod Horami v Jihočeském kraji, která

má střediskovou obec Temelín. Tato slavnostní událost se uskuteční ve dnech 5. – 7. 7. 2019 s pěkným programem. A tak se nyní domlouváme o účasti – o vyslání zástupců a o přípravách na akci. Pro reprezentaci Borové Lhoty je

připraven osadní prapor a účastníci mají trička s motivem Borové Lhoty. Bylo by hezké se zase sejít s dalšími „Lhotáky“ a zavzpomínat třeba na setkání v Tvarožné Lhotě.

Bohumila Nádvorníková

Co nového v Infocentru

Pro tuto turistickou sezónu si Infocentrum připravilo pro své návštěvníky několik památečních suvenýrů z našeho městečka. Dřevěné magnetky s obrázkem Loretánské kaple a kostelem Povýšení sv. Kříže. Stolní kalendář Posázaví s historickými fotografiemi vesnic a obcí podél Sázavy. V Infocentru je také k dostání turistická vizitka, kterou nechala vyrobit T. J. Sokol Pyšely k 90. výročí otevření sokolovny.

Na vizitce je vyobrazena sokolovna v celé své kráse. Můžete si nechat orazítkovat svůj cestovní deníček sokolským nebo pyšelským razítkem. Kdo nemá cestovní deník, může si ho zde zakoupit. K zakoupení jsou pohlednice, odznaky, mapy Posázaví a okolí a také letáky s tipy na výlety.

Těšíme se na vaši návštěvu.
Kulturní a informační centrum
Pyšely

Vzpouřa úrazům

Jmenuji se Michal, po úrazu na lyžích se mi změnil život.

Jmenuji se Pavel, z vlastní „klukoviny“, pádu z velké výšky, se mi změnil život.

Jmenuji se Honza, po nevydařené operaci se mi změnil život.

Takto se nám v úvodu několika setkání během měsíce května a června představili ambasadoři projektu Vzpouřa úrazům, které bezplatně pro školy, v rámci prevence, připravila Všeobecná zdravotní pojišťovna. Z vlastní zkušenosti tito mladí lidé pohovořili o životě, který se jim změnil během pár minut.

Dětem se snažili přiblížit problematiku úrazů, při krátké filmové animaci je upozorňovali na rizikovost v některých životních situacích, jež mohou v životě nastat. Cílem těchto ambasadorů je motivovat děti k zodpovědné péči o vlastní zdraví a též o zdraví lidí ve svém okolí.

Setkání, které se našim žákům moc líbilo, bylo přínosem nejen z hlediska

prevence, ale i probuzením empatie ke spoluobčanům s určitým handicapem. Michal, Pavel i Honza mají možná nohy „unavené“, přesto jdou dál svým životem díky síle ve svých srdcích.

Mgr. Jitka Bartošová

Úspěšný pyšelský školák

Za pár dní ukončí docházku v naší základní škole žák 5. třídy Marek Matějka. Složil totiž úspěšně přijímací zkoušky na víceleté gymnázium (nemohu zatajit, že dosáhl nejlepších výsledků ze všech uchazečů, kterých bylo 191) a bude ve studiu pokračovat tam. Svým nadáním především v matematické a logické oblasti opravdu vyniká. Letos se umístil na 1. místě v okresním kole matematické soutěže

Pythagoriáda a na 3. místě v okresním kole matematické olympiády. Krom toho, že je takto nadaný, je to hlavně prima kluk. Myslím, že o něm ještě uslyšíme. Děkujeme mu za vynikající reprezentaci naší školy a přejeme mu do dalšího studia hodně úspěchů.

*Mgr. Iva Niklesová,
ředitelka školy*

Blíží se konec školního roku a pro naši rodinu i rozloučení s pyšelskou školou. Nechce se nám věřit, že už je to 9 let, kdy jsme vedli dceru Julii do první třídy, a nyní školu opouští i syn Marek, aby ji následoval na benešovské gymnázium.

Rádi bychom touto cestou poděkovali všem pyšelským pedagogům, kteří děti na prvním stupni učili a přispěli tím velkou měrou k jejich úspěšnému přijetí na víceleté gymnázium.

Matějková

Čteme rádi, my jsme s knihou kamarádi.

Mezi činnosti, které děláme ve škole rádi a také nás baví, patří i čtení. Čteme si v čítankách, v knížkách ze školní i městské knihovny, v časopisech pro děti a mládež. Nesmíme ovšem zapomínat i na domácí knihovničku, kde jsou naše nejoblíbenější knížky. Přechtené knihy pak prezentujeme svým spolužákům v hodinách českého jazyka nebo ve Čtenářském klubu.

U příležitosti Světového dne knihy a autorského práva jsme měli možnost osobního setkání se spisovatelem, scénáristou, novinářem a textařem v jedné osobě, panem Janem Krůtou. K dětem má velmi blízko, vždyť jeho prvním povoláním – posláním byla pedagogická činnost. Působil

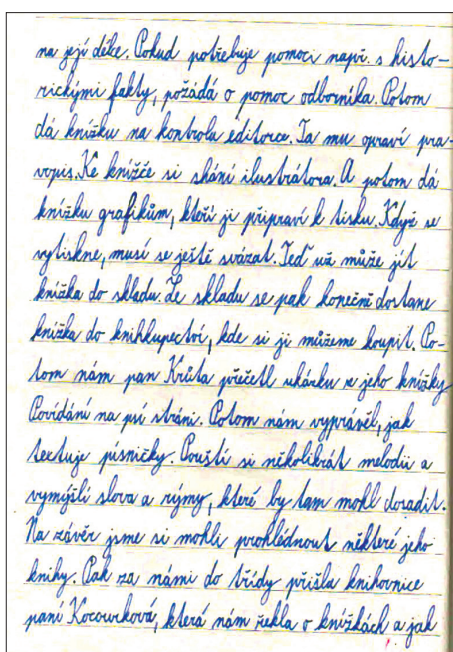
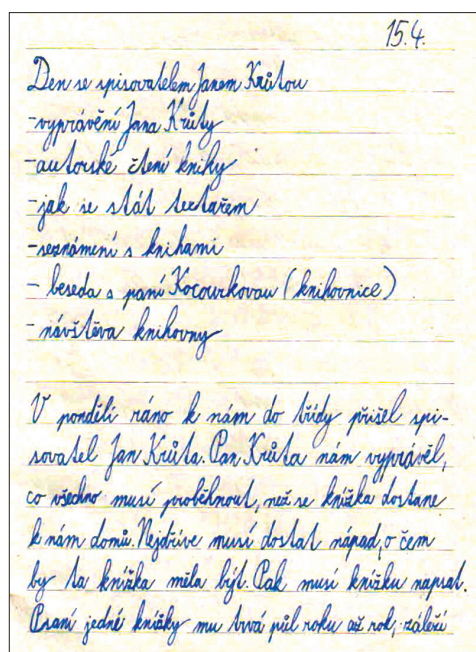
na základní škole jako učitel českého jazyka. Na naše besedování si s sebou přinesl Povídání na psí stráni, Vyhrávat potichu, Čurumbum, dětmi to oblíbené knížky. Z posledně jmenované knihy jsme si v podání samotného autora vypočetli veselý úryvek.

Příjemné povídání s panem Krůtou přešlo v další příjemné povídání. Tentokrát s paní Kocourkovou, naší místní knihovnicí. Na ukázkou nám přinesla knihy a zpěvník z počátku minulého století. Zajímavé knižní vazby a texty písní nás též upoutaly. Na všechny všetečné otázky malých čtenářů odpovídala hbitě a také vtipně. Jeden dotaz směřoval k nepřítomnosti paní knihovnice na svém pracovišti.

„Kdo je tedy v knihovně, když vy jste tady?“

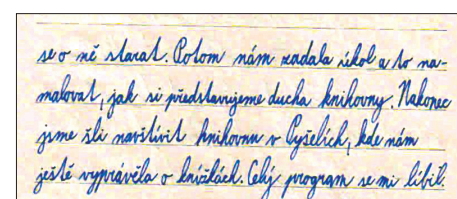
„No přece Duch knihovny!“

Po besedě jsme toho neznámého ducha šli hledat. Samozřejmě, že jsme ho v knihovně nenašli. Asi se před námi schoval do nějaké police s knihami. Každý měl svoji představu, jak by asi takový duch měl vypadat. Tuto představu jsme ztvárnili na papír.

Blíží se konec školního roku a my všichni se těšíme na prázdniny. Myslím, že se těšíme i na knížky, které zatím někde odpočívaly na policích a poličkách. Můžeme si je s sebou vzít, kam jen budeme chtít, protože čteme rádi a s knihou jsme kamarádi.

Mgr. Jitka Bartošová
žáci 2.a 4.A

Pozorování mechů

O hodinách přírodopisu právě probíráme mechorosty. Paní učitelka Tisari nám řekla, že budeme pozorovat mech pod mikroskopem. Každý si do školy přinesl různé druhy mechů. Ve škole jsme se rozdělili do skupinek. Rozdali jsme si mikroskopy, podložní sklíčka a pipety a mohli jsme začít pozorovat. Jako první jsme si mechý nakreslili do sešitu. Potom jsme si od mechu odtrhli jednu lodyžku s lístky. Dali jsme ji na podložní sklíčko a pipetou jsme na ni kápili kapičku vody. Celé jsme to dali do mikroskopu,

a když jsme se podívali, téměř jsme nechtěli uvěřit, že je to mech. Bylo to krásné. Když vidíte mech zblízka, zjistíte, že má jiný tvar i barvu. Jeden mech mi pod mikroskopem dokonce připomínal kostru ryby. V mikroskopu jsme si to mohli také vyfotit. Do sešitu jsme si nakreslili i mech pod mikroskopem. Pozorování se nám moc líbilo a o mechu jsme zjistili spoustu zajímavých věcí.

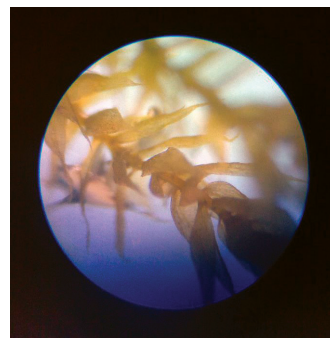
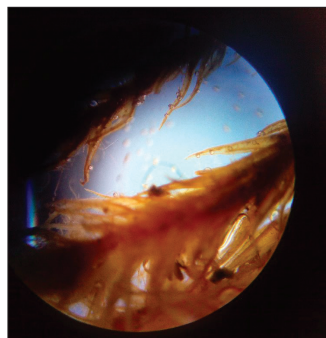
Linda Svobodová
7. třída

Sportovní úspěch

Dne 10. dubna 2019 se naše škola zúčastnila okresní sportovní soutěže v Benešově – XVIII. Ročníku PLAVECKO-BĚŽECKÉHO POHÁRU. Soutěže se zúčastnilo přes 200 žáků v několika kategoriích. Naše škola soutěžila v kategoriích 6.–7. tříd. Plavecká část byla 100 m volný způsob v plaveckém bazénu a běžecká část 1000 m na atletickém oválu v Benešově. Žákyně 7. třídy AGÁTA SVOBODOVÁ ve své kategorii suverénně vyhrála obě disciplíny a stala se celkovou vítězkou. Děkujeme za skvělou reprezentaci školy a města.

Mgr. Martin Kovář

Jazykový kurz v Bath

Žáci naší základní školy se zúčastnili od 8. do 14. června 2019 jazykového kurzu v anglickém městě Bath. Cesta autobusem byla sice dlouhá, ale žáci se dokázali zabavit písničkami, hádankami a konverzací.

Byli ubytováni v hostitelských rodinách, které měly za úkol se o ně starat

a samozřejmě také s nimi mluvit, a tím si vyzkoušet své znalosti anglického jazyka v běžném životě. Každý den děti chodily na dopolední výuku a odpoledne byl připraven bohatý program. Navštívily mnoho zajímavých míst např. Bristol (historickou loď SS Great Britain), Glastonbury

(zbytky opatství opředené bohatou historií), Longleat (úžasné safari a krásný zámek). Na závěr byla prohlídka hlavního města Londýna, která započala v Greenwich u nultého Polevníku, pak následovala projížďka lodí boat-bus po Temži, pohled na Londýn z London Eye, procházka parkem St. James, Buckingham paláce, pohled na budovy Parlamentu, zakrytý a lešením zastavěný Big Ben, čtvrť Soho, Whitehall street, ze které nahlédly do ulice Downing street. V Londýně si nakoupily dárky a suvenýry a rozloučily s tímto úžasným městem ve večerních hodinách. Anglii opustily na trajektu v nočních hodinách a druhý den kolem 17. hodiny přijely do Pyšel, kde je čekali rodiče.

Žáci si přivezli s sebou nevšední zážitky, které určitě zůstanou v jejich vzpomínkách.

Mgr. Jana Křížová

Vyučování názorně

Ve středu 19. 6. 2019 jsme si ve škole vyzkoušeli pitvání kravského oka. Rozdělili jsme se na skupiny po třech. Když jsme obdrželi oči, začali jsme je očišťovat od přebytečného tuku. Oči jsme rozřezali a zjistili jsme, co se nachází ve vnitřku oka. Před pitvou se všichni obávali, ale myslím si, že jsme to nakonec všichni zvládli. Hlavně se nám tato pitva hodila do přírodopisu, kde jsme probírali smyslové orgány, a do fyziky, kde budeme probírat optiku.

Emma Matisko, Karolína Kasalová, 8. třída

Jaro, léto, podzim, zima, v družině je vždycky prima...

Blížící se konec školního roku je pro nás příležitostí k malému ohlédnutí zpět a krátkému zhodnocení uplynulého období, které jsme trávily s Vašimi dětmi. Tento školní rok byl opravdu hektický, čemuž odpovídá i to, že

máme 4 oddělení při plné kapacitě – tj. 122 dětí. Naštěstí nás práce baví a naplňuje, jinak by to ani nešlo.

Naše celoroční náplň práce vycházela z obsahu ŠVP pro ŠD, kterou jsme obohatily o družinové kroužky. Děti mohly

využít výtvarný kroužek se Slámičkou, zpívání s Dájou, luštění a hádanky s p. Hanouskovou, a když byla chuť, tak jemné cvičení jógy s Klárou. S Dájou budou mít děti i představení na naší školní akademii, tak se moc těšíme.

ŠKOLA A ŠKOLKA

Na začátku školního roku se některé děti seznámily nejen s novým prostředím a novými kamarády, ale především s pravidly chování, která patří do každodenního života školní družiny. Pravidla jsme postupně vytvářeli společně s dětmi – všichni jsme kamarádi, nekřičíme na sebe, uklízíme po sobě hračky, družina není hřiště...a hlavně, nežalujeme a neubližujeme si.

Samozřejmě když to vezmeme zpětně, vypadalo to občas v družině jako s letošním počasím. Někdy zamračeno, někdy deštivo, sem tam nějaká bouřka, ale k naší radosti vždy vysvitlo sluníčko. Což je důležité. Moc nám pomohla i týmová práce všech oddělení, kdy jsme zapojovaly starší ročníky, aby vypomáhaly mladším kamarádům, spolužákům.

V jednotlivých odděleních ŠD nacházely děti po celý rok nejen odpočinek po vyučování, zázemí při odchodech či návratech ze zájmových kroužků, klid, pohodu, ale i nenásilné rozšiřování získaných vědomostí z vyučování. Učily se vzájemnému soužití v kruhu svých vrstevníků, empatii i toleranci k odlišnostem. Všechny děti byly členy kolektivu, a to i děti, které mají individuální potřeby nebo se hůře začleňují. Někdy to nebylo

snadné. Dalším cílem bylo upevnění si hygienických a společenských návyků a kultury stolování. Upřímně, ještě na tom příští rok zapracujeme.

Snažily jsme se přistupovat citlivě k dětem, spolupracovaly s rodiči, třídními učitelkami i vedením školy. Velké díky patří i ostatním zaměstnancům školy, nebylo to s námi občas jednoduché. Kvalitní práce naší ŠD by se neobešla hlavně bez vstřícného přístupu rodičů. Tímto jim chceme poděkovat, že se vcítili do naší práce a řešili s námi i negativní hodnocení svých dětí z naší strany. Vždy jsme to díky tomu všechno společně zvládli, hlavně jsme nezaznamenaly žádný závažnější úraz či nespokojenost ostatních dětí v družině.

Děti se navzájem poznávaly formou různých společenských her a společných zájmových činností. Mohli jsme si užívat nadstandardně vybavených družin, které jsou pouze naše. Jistě si vzpomínáte, že tomu tak nebývalo. Některá oddělení byla ve třídách. Pokud počasí dovolilo, trávili jsme hodně času venku. Na školním hřišti probíhaly turnaje ve fotbale, vybíjené, na procházkách jsme obdivovali krásy našeho města či jen tak pozorovali měnící se krajinu kolem nás dle ročních období. Toto vše jsme mohli podnikat i díky zavedení času, kdy se nemohou děti vyzvedávat, a to mezi jednou až půl třetí.

Naučily jsme je i mnohé v environmentální výchově – jak ekologicky smýšlet a dle toho se i chovat, jak vnímat krásy flóry a fauny v našem blízkém i vzdáleném okolí, a jak ji opečovávat a chránit.

V prevenci sociálně-patologických jevů jsme pomocí workshopů děti seznámily s nástrahami okolo nás, jak se mají chránit, řešit dopravní situaci, poskytnout první pomoc. Už vědí, jak si poradit, pokud by cítily, že jim někdo ubližuje. Děti se tak naučily více samostatně řešit problematiku situace, volit nejvhodnější způsoby řešení a mít radost z vlastních pokroků při zdolávání problémů. Cítí větší sebedůvěru a pocit vlastní hodnoty. K tomu nám i velmi pomohla kniha „Už vím, co udělám, když...“ od autorky Zuzany Pospíšilové, kterou jsme společně četli a postupně probírali celkem 57 situací, které mohou v životě nastat.

Letos jsme měli i mnoho celodružinových projektů, kdy jsme se snažily dětem zpestřit pobyt v družině nebo je něco přiučit. Většinu z nich jsme prezentovaly na webových stránkách školy. Moc si je užily.

Chceme poděkovat všem, kteří se podíleli na klidném a pohodovém chodu družiny a nějakým způsobem vypomohli. Moc si toho vážíme.

Vychovatelky ŠD, ZŠ Pyšely

Cesta kolem světa za 4 hodiny – dopoledne pro školní děti

Je pátek, 31.5. kolem jedné hodiny, rozvážím přeplněným autem rekvizity, děti i dospěláky z dalšího povedeného „Dětského dne“, který jsme my, převážně ženy z KRPŠ (a s námi jeden muž) připravili pro 128 žáků prvního stupně naší základní školy a 8 žáků čerčanské domácí školy. Za sebou slyším pištění „Tenhle dětský den byl supééééé“, a tak mám velkou radost. Vždy mám obavy, jak to dopadne. Tenhle rok jsem měla ještě větší. Zdálo se mi, že zájem rodičů věnovat svůj čas něčemu navíc polevil. Raději jsem sama sobě nepředělala žádné stanoviště, abych mohla být k dispozici, pokud se nepodaří sehnat dostatek maminek. Mýlila jsem se, a z toho mám radost ještě větší. 16 stanovišť CESTY KOLEM SVĚTA na

nejslavnějších lodích Kryštofa Kolumba i velkých výletních plavidlech bylo plně obsazeno, na mnohých byli i pomocníci z řad starších žáků nebo benešovských gympláků. Celé dopoledne jsem obcházela stanoviště a sledovala ten mumraj. Družstva běhala z jednoho stanoviště na další a další. Holky a kluci se za krátkou dobu přeplavili ze Severní Ameriky na Nový Zéland, do Grónska nebo do Indie a všude se něco dozvěděli, zasportovali si nebo si ozdobili těla. Letos jsme jim na každém stanovišti také prozradili něco o vodě a hospodaření s ní. To je důležité. Nakonec nám všichni předvedli část rituálního tance HAKA, dostali malou pozornost a pádili domů. Všichni byli celé dopoledne v plném nasazení. Stanoviště byla od maminek krásně

a umně připravena a bylo vidět, že si tohle dopoledne tak trochu hraji stejně jako děti. A do třetice mám ještě větší radost z toho, že nám přišly pomoci nové tváře, mladší, které možná – snad – budou v naší započaté práci jednou pokračovat.

Všem děkuji, stejně jako učitelům ze školy za každoroční důvěru v tak důležitý den.

Kdo jsme a co děláme? „Holky z KRPŠ“. Pořádáme vánoční občůdek s výrobky školních dětí, zajišťujeme ceny do soutěží „Jarní zpíváníčko“ a „Pyšelská kytička“, vyhledáváme lektoři a koordinujeme zájmové kroužky při základní škole, připravujeme a pořádáme dětský den a příležitostně i jiné akce. Zkrátka jsme k ruce tam, kde to základka potřebuje. Sledujte nás na www.krpspysely.cz, můžete být jedním z nás, nebo pomoci jakýmkoliv jiným způsobem. Předem děkujeme.

*Za KRPŠ
Klára Gbelcová*

Další úspěch mladých sportovců

V pátek 24. 5. 2019 se uskutečnil již X. ročník oblastní soutěže dětské atletiky „Kids' athletics“ pořádané ZŠ Jiráskova, Benešov na tamním sportovním hřišti. Počasí nám přálo. Krásný slunečný den vybízel si závodění užít. Což se také dělo. Přestože to byla naše první účast v této soutěži, ukázalo se, že v naší škole vychováváme skvělé sportovce. Družstvo ve složení: Řeháková Valerie (1.A), Hruška David (1.B), Kohlerová Tereza (2. tř.), Zoubek David (2. tř.),

Daciu Laura (3.A), Gončar Daniel (3.A), Kratochvílová Rozálie (4.B), Pohanka Tomáš (4.B), Řeháková Laura (5. tř.) a Brožík Ivan (5. tř.), dokázalo porazit 8 týmů a obsadit skvělé 2. místo! Navíc Valerie Řeháková, Rozárka Kratochvílová a Tomáš Pohanka vyhráli své věkové kategorie. Moc všem za předvedené výkony děkuji a těším se na další sportovní klání.

Sportu zdar, Marek Vyskočil

ŠKOLA A ŠKOLKA

Povídání s panem veterinářem

Téma „zvířátka“ nám opět zpestřilo povídání s MVDr. Petrem Gbelcem. Velké poděkování za to, že jsme měli možnost vidět domácí i cizokrajná zvířata a zjistit jak žijí. Dozvěděli jsme se a zopakovali jak se chovají, jak se o ně postarat, jak o ně pečovat a jak o zvířecí marody pečuje pan veterinář. Vyprávění a promítání obohatila přítomnost pejska.

Myslivecký den

Byl již 10. rokem a byl super. Díky Mysliveckému sdružení, pod vedením pana Nádvorníka z Borové Lhoty. Mohli jsme si toho spoustu vyzkoušet, hodně jsme se dozvěděli a také mnoho viděli.

Program Hasík – 9.květen 2019

Společně s Hasičským záchranným sborem Středočeského kraje jsme prožili téměř celé květnové dopoledne. Návštěva hasičů vždy předčí očekávání dětí. Vždy je spousta věcí k vidění a výklad skutečného hasiče je pro děti velmi zajímavý. Tentokrát jsme měli i milou návštěvu tiskovou mluvčí s paní psycholožkou a pana ředitele – ti všichni přišli popřát malému hrdinovi Mikolášovi Kostrhounovi ze žluté třídy- ten zpozoroval v noci požár a tím bylo předejito újmě na zdraví a omezeny škody na nemovitosti zasažené požárem.

Ilona Kryzánková

ŠKOLA A ŠKOLKA

Dopoledne se záchranáři

Ve středu 22.května jsme prožili se zdravotníky ze Záchrané služby Středočeského kraje. Měli jsme možnost seznámit se s vybavením záchranáře a sanitního vozu. Děti byly poučeny o tom, jak si chránit zdraví své a svých kamarádů, také kam se v případě potřeby obrátit o pomoc. Společně s paní Kateřinou Voňkovou a panem Honzou Karbalkou se snažíme o to, aby děti neměly strach z lékařů a neznámého prostředí. Stejně tak jako v předešlých letech velmi oběma děkujeme za to, že nám vše zajistili a umožnili.

Ilona Kryzánková

Sportovní den na hřišti - akce s Fotbalovou asociací ČR

Předškoláci na Dopravním hřišti v Benešově

SKAUT

Po necelém roce intenzivní práce s dětmi bychom se rádi ohlédlí a zhodnotili náš první rok existence. Na začátku školního roku byla otevřena družina Benjamínků, která čítala tou dobou čtrnáct malých dětí ve věku od čtyř do sedmi let. Děti se každý týden pod vedením Jitky Spálené, Kateřiny Bartošové, Terezy Pavlíkové a Martiny Vlčkové věnovaly skautským základům, poznávání stromů, rostlin a zvířat, hrály si na indiány, zkoumaly okolí Pyšel stéblo po stéblu, dozvěděly se i o pranostikách dosavadních měsíců a nakonec se i naučily pár uzlů (zejména zavázání tkaničky nám dalo zabrat). I přes nejméně propracovanou metodiku se podařilo děti ve družince vést ke kamarádství, vzájemné

spolupráci a respektu, což je u této věkové skupiny nejdůležitější. Na základě vytvořené mapy památných stromů od paní Srnské z Pyšelského muzea poznávali naši Benjamínci jednotlivé významné lípy v okolí. Bylo to velmi dobře načasované téma, které krásně zapadlo do oslav výročí naší republiky. Programovou náplní bylo setkávání se skřítkem Lipáčkem, který děti interaktivně vtahoval do děje v průběhu jednotlivých setkání. Celý školní rok vyvrcholí letním pětidenním táborem pro Benjamínky v Týnci nad Sázavou, kde je k dispozici krásná klubovna s ještě krásnějším okolím.

Na začátku druhého pololetí školního roku vznikla malá skupinka Vlčat a Světlušek. To jsou děti od osmi

do jedenácti let. Tuto skupinku vede Olga Machková a Katka Marešová. Na začátku bylo osm dětí, protože je ale o skauting veliký zájem, chodí sem nyní děti čtrnáct. Pracujeme podle metodiky Nováček Vlčat a Světlušek, která je určena pro seznámení se základními pojmy skautingu. Družina je smíšená, po týdnu se střídají témata pro kluky Wlkodlaky a jednou pro holky Berušky. Podle toho je i přizpůsobena náplň jednotlivých schůzek, takže si obě pohlaví přijdou na své a zároveň mají možnost proniknout do světa opačného pohlaví. Pracujeme také podle metodiky Liliového kříže, což je metodika určená pro družiny s rozšířenou duchovní výchovou. Čas od času, když na své výpravě

SKAUT

mineme zajímavou kapličku či křížek, povíme si něco o historii křesťanství nebo když byly Velikonoce, mluvili jsme o jejich významu v kontextu církevním. Svou práci završíme pobytem na letním táboře v Bílých Karpatech, kde budeme prohlubovat naše nově nabyté dovednosti a vědomosti, např. zdravotně, uzlování, práce se dřevem, orientaci v mapě a terénu, fyzické zdatnosti. Zvýšíme si také povědomí o základních hodnotách, např. mluvit vždy pravdu, chovat se čestně a hrát fěr, být pro ostatní podporou nebo třeba chránit slabší.

Zájem dětí mnohonásobně převyšuje naši kapacitu. Prosíme tedy všechny zájemce o práci s dětmi, kontaktujte nás prosím. Velmi rádi bychom nabídli možnost být s námi i jiným dítětem, momentálně ale nemáme, kdo by se o tyto děti staral. Ke konci roku se k nám přidal šikovný sedmák – Adam Šintal, který sám chodí do skautského oddílu v Benešově, ale už dokáže velmi zdařile děti vést. Nechcete jej někdo následovat? Zároveň velmi děkujeme paní starostce a zastupitelům za podporu našeho místního oddílu v podobě poskytnutí zázemí v místě bývalé drogerie. Jsme vám velmi vděční!

Za 18. skautský oddíl Pyšely velmi děkujeme našim vedoucím ze střediska Kamenice, Janě Pavlíkové, Daně Oktábcové a Tereze Pavlíkové za jejich ochotu s námi pracovat, za čas, který nám věnovaly, za rady, které byly třeba. Všem přejeme krásné prázdniny a věříme, že po prázdninách se sejdem v plném počtu.

Za oddíl,
Olga Machková
<https://www.facebook.com/skautipysely/>
Oliva@skautka.cz, 608 723 051

PŘIDEJ SE K NÁM

HLEDÁME VEDOUcí

zkušenosti se skautingem nejsou podmínkou

zkušenosti vám pomohou

hlavní je chuť pracovat s dětmi a pomáhat

**SKAUTSKÁ DOBRODRUŽSTVÍ
ČEKÁJÍ PŘÁVĚ NA TEBE**

www.skaut.cz katka.bartosova@skaut.cz 603 568 535

SOKOL

Letošní červen je pro nás, sokoly opravdu pracovní nabitý. Všechno začalo gymnastickým odpolednem zvaným podle nového oddílu gymnastiky GYMPYŠ. Organizačně jsme s ním sice neměli tolik práce, protože Petr Pilát se Šárkou Vorlovou, hlavní protagonisté celého odpoledne, zvládli největší nápor příprav a s pomocí Městského úřadu všechno proběhlo velmi hladce.

Jistě mi dá každý za pravdu, že se nikdo celé odpoledne nenudil. Program byl svižný, tak, jak to ke gymnastice patří a oba moderátoři, Petr Pilát a Tomáš Werner nenechali obecnost

vychladnout. K tomu přispělo i krásné počasí a vysoká návštěvnost.

Týden nato nás čekaly oslavy devadesátého výročí postavení pyšelské sokolovny. Program byl bohatý, bohužel, návštěvnost jsme očekávali vyšší, zejména na závěrečné diskotéce. Přesto, že odpoledne vydatně zapršelo, dodrželi jsme všechny body programu a přes spoustu práce jsme si to užili.

Nová pamětní deska na sokolovně nám umožní, abychom byli zařazeni do seznamu sokolských pamětihodností, což by mělo jméno naší obce více zviditelnit a přivést do obce další návštěvníky.

Další akcí, která zůstala poněkud ve stínu obou předešlých, bude cesta pohádkovým lesem, takzvaný Svatojánek, který proběhne v neděli, 23. června. Tato akce se už stala tradicí, děti projdou lesem kolem několika pohádkových bytostí a na závěr je čeká malý dárek a občerstvení.

Zbývá si přát, aby nám vyšlo počasí a poděkovat všem pomocníkům, účinkujícím a organizátorům, kteří se na všech třech akcích podíleli, za jejich nasazení a obětavou práci. Díky všem a přejeme hezké prázdniny.

Gymnastický oddíl a workshop v Pyšelicích

V sobotu 8.6.2019 se v Pyšelicích před Glaciolou uskutečnilo Gymnastické odpoledne. Organizátorem této akce

poledne byli mistři Evropy Petr Pilát a Tomáš Verner. Kluci měli veliký úspěch nejen díky jejich řečnickému talentu, ale i díky jejich smyslu pro humor. Jako první host vystoupil Jim Dohnal, který předvedl neskutečnou parkourovou show, při které se divákům tajil dech. Nejnapínavější část byla, když si Jim vybral 8 diváků, které položil na zem vedle sebe a přeskočil je saltem vpřed.

Dalším hostem byla gymnastická skupina Flying Boys, kteří si připravili gymnastické vystoupení na trampolině formou grotesky, tudíž o zábavu bylo postaráno. Na co se ale děti nejvíc těšily, bylo samotné cvičení. Pro děti byl připravený ukázkový gymnastický trénink. Nejprve si všechny děti daly společnou rozvicku s trenéry a poté se rozdělily do čtyř skupin a každá skupina se vystřídala na čtyřech sta-

tituly mistři ČR a účastí na mistrovství Evropy v týmové gymnastice. Akce se moc povedla, dorazilo okolo

byl nový gymnastický oddíl GymPyš, který pod záštitou T.J. Sokol Pyšely otevírá od září kurzy gymnastiky pro děti. Tato sportovní událost byla nejen představením nového oddílu GymPyš, ale také nábořem dětí do tohoto nově vznikajícího týmu.

Moderátory Gymnastického od-

novištích – mini trampolína, airtrack, parkour a kladina. Na závěr byla připravena soutěž pro děti o zajímavé ceny.

Celý tento trénink probíhal pod vedením hlavní trenérky Šárky Vorlové, která dala dohromady zajímavý tým trenérů, kteří se mohou pyšnit

80 cvičících dětí a velká většina se zapsala do kurzů gymnastiky od září, takže se moc těšíme na jejich výkony a doufáme, že příští rok nám ukáží, co všechno se na gymnastice naučily.

*Za GymPyš
Šárka Vorlová a Petr Pilát*

Oslavy 90. výročí
postavení pyšelské
sokolovny

Stolní tenis

Koncem března skončily dlouhodobé soutěže probíhající od září 2018 do března 2019. Soutěže okresního přeboru jsou rozděleny dle výkonnosti od I. třídy po V. třídu. Naše „A“ družstvo skončilo v I. třídě na devátém místě. „B“ družstvo ve II. třídě jako nováček soutěže dlouho bojovalo o postup.

Nakonec poslední zápas, který byl prohrán, rozhodl o našem nepostupovém místě. „C“ družstvo také nováček IV. třídy se umístilo na osmém místě. Už tradičně se odehrál se již 5. ročník memoriálu Karla Kulovaného.

Soutěže se zúčastnilo 35 hráčů a hráček ze širokého okolí. Více jich nemůžeme vzít. Ke konci přihlašovacího období musíme odříkat přihlášky. Na rozdíl od jiných turnajů, které pořádají jiné oddíly, my s účastí hráčů nemáme problémy. Nevím, čím to je, jestli to je výběrem termínu, je to vždy poslední turnaj před ukončením sezóny nebo je to tím, že máme dobře postavený hrací řád.

U nás si každý, i ten nejhorší, který jinak vypadne ze hry po prvním či druhém zápase, zahraje minimálně pětkrát. Čest nám také dělá občerstvení, ve kterém vládne Alenka Kulovaná. Touto cestou jí znovu musím poděkovat.

Co se týká organizace turnaje, kterou má na starosti Martin Chrt, jenž vede soutěž pevnou rukou, soutěžící přehledně vědí, kdy a s kým budou hrát. Však si to také hráči pochvalují. Turnaj zahájil starosta Sokola Jarda Chalupa. Jako host se též zúčastnil starosta Župy Podblanické. Hráči i tento čestný host soutěž hodnotili jako velice vydařenou.

Výsledky soutěže:

Muži

1. místo Dohnal Benešov
2. místo Zrcek Benešov
3. místo Dorko Praha

Ženy:

1. místo Strnadová Velké Popovice
2. místo Klinderová Pyšely
3. místo Kodetová Uhřetěves

Čtyřhry:

1. místo Dorko – Hamáček Praha
2. místo Štuc – Dohnal Benešov
3. místo Semrád – Strnadová Velké Popovice

Útěcha:

1. místo Vejmelka Pyšely
2. místo Černý Sedlčany
3. místo Kříž Divišov

Hráč Jarda Dohnal vyhrál třikrát za sebou. Tím pro sebe získal putovní pohár. Na závěr ještě něco o našich nejmladších členech. Mám, nebo lépe řečeno měl jsem, v tréninku deset dětí do 18 let. Bohužel dvě děvčata na jaře skončila. Přišla puberta a mají jiné starosti. Tak to chodí. Největší nadějí je mezi nimi Martin Melíšek, který již odehrál tuto sezónu za „C“ družstvo. Další nadějí je Katka Hruběšová. Po letní přestávce začínáme hlavní sezónu v září. Zvu touto cestou nové zájemce. Tréninky jsou středa od 17.00 do 19.00 a neděle od 9.00 do 12.00 hodin. Do prázdninových měsíců přeji našim hráčům a všem čtenářům mnoho hezkých zážitků a pohody.

Za stolní tenis Jarda Vejmelka

Křesťanský sbor v Pyšelicích

Vás zve na pravidelné nedělní bohoslužby

Vždy v neděli od 10 hodin
v rodinném centru Zajíček
Pod hřištěm 92, Zaječice

Více informací na:
www.kspysely.cz

Křesťanský sbor Pyšely

Pravda, láska, víra a naděje ...

Hurráá na prázdniny!

Milí čtenáři, po delší odmlce se opět ozývám na stránkách Pyšelských listů a to hned se skvělou zprávou.

Brzy začíná doba prázdnin, dovolených a teplého počasí, která je spojena často (a jistě správně) také s odpočinkem, hlavně nic moc nedělat nebo dělat věci, které nás hodně baví. Tedy mít volno a rozhodovat si sám ohledně využití „svého“ času, jak se mi zachce.

Jako křesťan jsem při této příležitosti přemýšlel o tom, jaké prázdniny má Bůh. Jestli také nic nedělá anebo dělá jen něco pro své potěšení. Z Bible známe příběh o tom, že Bůh poté, co stvořil v šesti dnech „nebesa i zemi se všemi svými zástupy“ (Genesis, 2,1), tak

Dětský den

Stejně jako každý rok se 2. června uskutečnil DĚTSKÝ DEN, tentokrát na fotbalovém hřišti v Pyšelicích. Krásnou, sluneční neděli si přišlo užít přibližně 1120 dětí. Pořádající spolky SK Pyšely, SDH Pyšely a TJ. Sokol Pyšely pro ně připravily mnoho zábavných i sportovně laděných úkolů. Díky štědrosti našich sponzorů p. Heřman, p. Fox, p. Sládek, p. Smrčka, p. Šiňor si naše děti neodnášely jenom sladkosti. Poděkování patří všem, kteří pomáhali na stanovištích a chlapcům z Penalty. Všem přejeme hezké léto plné zážitků.

*za pořádající spolky
Ivana Sládková*

„vyhlásil“ sedmý den dnem odpočinku ve stvořitelském díle. Bůh vnímá odpočinek jako důležitou (omlouvám se workoholikům) součást života. Myslím, že i naše (snad ještě stále křesťanská) civilizace vychází z tohoto principu a volno (prázdniny či dovolené) jsou pak pevnou součástí našeho kalendáře.

Křesťanský i židovský Bůh chce, abychom pracovali zodpovědně, ale zároveň nám dopřává (stejně jako sobě) i odpočinek. Prázdninový čas tak často využíváme k odpočinku (někdy i hodně aktivnímu) a myslím, že můžeme takto získávat nejen nové síly, ale také nové podněty pro náš rozvoj a v neposlední řadě prostor pro to být sám a v klidu přemýšlet o podstatných (například nás přesahujících) věcech pro náš život.

Když Bůh ustanovil neděli dnem odpočinku, tak předpokládal, že tento den využijeme mj. také k budování našeho vztahu k Němu. Když totiž poctivě přemýšlíme o Boží existenci, tak právě vhodným prostředkem je vnímání krás přírody plné života a rozmanitosti. K tomuto přemýšlení je vhodná doba během našeho odpo-

UVIT
INTERNET PROVIDER

RYCHLÝ A STABILNÍ INTERNET

Ceny tarifů již od 299,- Kč za měsíc

Poskytujeme kvalitní, rychlé a NEOMEZENÉ internetové připojení.

Při přechodu od jiného poskytovatele dostanete internet po dobu výpovědní lhůty ZDARMA.

Pro velké i malé firmy připravíme nabídku podle Vašich potřeb.

NEJNOVĚJŠÍ
A NEJMODERNĚJŠÍ
TECHNOLOGIE
V KRAJI!

20 LET S VÁMI

227 023 023 **uvtnet.cz**

činku, jako jsou například prázdniny a dovolené.

Jen na okraj chci poznamenat, že Bůh, na rozdíl od nás, má odpočinek pouze od stvořitelského díla, ale jinak stále pracuje na správném fungování vesmíru, Země nebo nás lidí jako živých bytostí. Vždyť člověk si nedokáže svůj život sám prodloužit ani o píď a je plně odkázán na Boží působení, které rozhoduje o našem narození a také úmrtí. Vše v tomto fyzickém světě je určeno k postupnému zániku, a to také díky našim hříchům, ale Bůh nám v Ježíši Kristu nabízí východisko a tím je můj i Váš věčný život, který

můžete získat skrze víru v Ježíšovu zástupnou smrt a zmrtvýchvstání. Skrze Ježíšův život nám Bůh zpřítomnil, jakou cestou se můžeme vydat i my, cestou s ním a za ním.

Milí čtenáři, tak tedy hurá na prázdniny a dovolené a přeji vám, aby proběhly radostně a pokojně a také s přihlédnutím k tomu, že je to možné jen díky Bohu, který vám dává zdraví i sílu a také udržuje své stvoření (např. krásnou přírodu) v přirozené harmonii.

Tomáš Havlíček
Křesťanský sbor Pyšely

Nábor fotbalistů do přípravkových kategorií

Po úvodní podzimní části sezony, kdy se již kluci seznámili s fotbalovým míčem, jsme na jaře pokračovali v tréninkovém procesu a o něco víc jsme do týdenního mikrocyklu vkládali různé zápasy nebo miniturnaje. Postupně jsme se takto setkali s týmy ze Zaječic, Nespek, Senohrab, Kunic a Benešova. Podařilo se nám také zorganizovat miniturnaj za účasti kluků z Vlašimi a Slavie Praha. Všechny tyto akce byly nejen pro děti ale i pro rodiče příjemným zpestřením. V květnu

jste ve spolupráci s Fotbalovou asociací ČR připravili pro místní základní školu a mateřskou školu akci v rámci projektu „Měsíc náborů“. Pokračování této akce bylo v červnu, kdy na hřišti SK Pyšely proběhla akce „Den dětí“. Těchto dvou akcí se zúčastnilo přibližně 190 dětí, pro které jsme připravili, kromě různých cvičení, i malé dárky. Podrobné informace o těchto akcích je možné dohledat na našich webových stránkách www.skpyšely.cz.

Přípravková kategorie se malinko

rozrostla, proto jsme oslovili další trenéry z řad rodičů. Do budoucna připravujeme další nábor dětí narozených v roce 2015 a starších. Nábor proběhne v měsíci září a budeme se těšit na zájem ze strany dětí a rodičů, kteří své ratolesti přivedou do našeho fotbalového stánku.

V příští sezoně se pokusíme děti rozdělit do dvou výkonnostních skupin a starší děti přihlásíme do soutěže na úrovni okresu. Tyto víkendové a fotbalovým svazem organizované akce budeme i nadále doplňovat přátelskými duely tak, aby si všichni zahráli co nejvíc a měli možnost ukázat, co vše se v tréninkovém procesu naučili. Přípravková kategorie ukončila sezonu posledním tréninkem 20. června. V létě je pro děti připraven letní fotbalový kemp, který se bude konat 29. 7.–2. 8. 2019. Novou sezonu začneme na přelomu srpna a září.

Dětem a rodičům přejeme příjemně strávené letní prázdniny a hodně elánu do nové fotbalové sezony 2019/2020.

Ondřej Jusko

Skončila nám sezóna 2018/2019

Naše mužstvo skončilo se ztrátou 18 bodů na čtvrtém místě ve skupině III. třídy skupiny A okresu Benešov, kterou ovládlo mužstvo SK Bystřice.

A tým získal většinu bodů na domácím hřišti, kam nás chodilo podporovat mnoho našich věrných fanoušků a za to jim moc děkujeme.

Poděkování také patří Stanislavu Procházkovi, který se ujal vedení týmu a snažil se přenášet své trenérské zkušenosti do přípravy na zápasy.

Bohužel nás po celou sezónu trápila nedisciplinovanost a zranění hráčů, a proto se nepodařilo uhrát více bodů na venkovních hřištích. Cílem pro příští ročník je posílení mužstva

o nové hráče a pokus posunout se o nějaké to místo v tabulce výše.

Tento rok také proběhla rekonstrukce klubovny, kterou jsme opravili vlastními silami a myslíme si, že se nám rekonstrukce opravdu povedla. Kdo jste ještě neměl možnost, tak se můžete přijít podívat i s dětmi. Klubovna je kompletně nekuřácká. Během letních prázdnin se bude upravovat okolí a konečně budeme mít vlastní studnu, která novému správci, Václavu Kulhavému ml., umožní ještě více zkvalitnit travnatý povrch. Příští ročník začíná 24. srpna 2019 a už se na vás moc těšíme.

Za SK Pyšely Pavel Kocourek

SK PYŠELY

SK PYŠELY

Okres Benešov III. třída, skupina A

#		Z	V	R	P	Skóre	B	+/-
1.	SK Bystřice	26	18	4	4	85:33	58	19
2.	TJ Sokol Jírovice	26	18	3	5	88:45	57	18
3.	TJ Sokol Krhanice	26	17	3	6	112:48	54	15
4.	SK Pyšely	26	12	4	10	64:45	40	1
5.	SK Votice B	26	12	4	10	71:61	40	1
6.	FK Soběhrdy	26	11	6	9	70:55	39	0
7.	SK Chocerady	26	11	3	12	62:66	36	-3
8.	TJ Úročnice	26	10	5	11	45:60	35	-4
9.	Sokol Teplýšovice B	26	10	3	13	50:73	33	-6
10.	TJ Sokol Ostředek	26	9	4	13	57:74	31	-8
11.	SK Posázavan Poříčí n.Sáz.	26	9	2	15	71:78	29	-10
12.	TJ Sokol Popovice	26	8	4	14	57:74	28	-11
13.	TJ Sokol Miličín	26	8	2	16	42:81	26	-13
14.	FC Myslíč	26	4	3	19	36:117	15	-24

Tabulka

Poděkování

Jelikož na konci zastupitelstva nebyla vhodná příležitost, chtěl bych poděkovat alespoň touto cestou za nákup nových zásahových obleků. Nejedná se o malou částku a každý z členů si je toho vědom.

Celkem 6 ks obleků nahradilo již 15 let staré obleky především u členů, kteří jsou nositelé dýchací techniky a ochrana proti sálavému teplu je pro

ně velmi důležitá. Po dodání (13. 6.) je jednotka využila hned první víkend a to dokonce 4x. Staré obleky nadále budou využívány a to 2 ks ve výjezdu u jiných členů a 4 ks jako záloha za mokré obleky. Děkuji i za rozšíření pojištění jednotky.

Dnes se nám podařilo převzít a přivést vozidlo VW Transporter. Informaci o tom, že Městská Policie Praha – kynologové vyřazují své dodávkové vozidlo v zachovalém stavu se nám podařilo získat od

jejich člena, který bydlí u nás v Pyšelicích. Celkově je vůz v dobrém stavu s pohonem 4x4. Pak jsme již za město zaslali pouze žádost a bylo nutné poměrně dlouho čekat. Měli jsme ale štěstí a nakonec se podařilo toto starší, ale pro nás hasiče „nové“ dopravní vozidlo získat bezúplatným převodem. V současné době je vozidlo po technické kontrole a připravuje se na lakování a úpravy nákladového prostoru. Svépomocí provedeme opravu karoserie a změnu do červené barvy, rovněž i potřebnou údržbu pro provoz a do 2–3 měsíců zařadíme auto do výjezdu.

Odhadovaná cena oprav je cca 20 000, ale spíše méně. Při pohledu, že se jedná o 9 let starý vůz a nákup nového vozu je někde kolem 850 000 Kč, jedná se o velmi dobrý tah a zhodnocení a obnovu techniky naší jednotky. Více míst k sezení než měl stávající Favorit a pohon 4x4 nám dává více možností se dostat k místu zásahu, kam nákladní vůz nezajede.

Děkujeme za hasiče za prvotní informaci, vstřícné jednání Městské Policie Praha a našeho města.

Honza Smutný

Infocentrum Čerčany pořádá prodejní výstavu

10.7. – 30.8.2019

ŠIKOVNÉ RUCE

(užitné i ozdobné výrobky šikovných lidí)

Zájemci, kteří chtějí vystavit své výrobky je mohou donést do Infocentra do 8.7.2019 v případě dovolené je zanechte v Knihovně

Tel: 775 410 550

Běžecká oslava jara v Pyšelích aneb IV. ročník Pyšelského kopečku je za námi

Po nezvykle teplém březnu a začátku dubna došlo den před závody k prudké změně počasí a rtuť teploměru se zřítíla k hodnotě kolem 3–5°C. No paráda! Loni hic jak pic a letos divže nesněží!

převzalo Město Pyšely. Navzdory zimnímu počasí se na start dětských závodů dostavilo 85 dětí v rozmezí 5–13 let. Ty absolvovaly svoje dětské závody v běhu na 100, 800 a 1300 m v zámeč-

vyšla nějaká ta malá pozornost od partnerů akce. Děti se také mohly vyřadit na skákacím hradě, v přílehlém zámeckém parku nebo na slackline či lukostřelbě u stánku Decathlonu.

Kdo chtěl mohl se už od rána krásně občerstvit u stánku hasičů, kde šlo uhasit nejen žízeň ale i touhu po vynikající krkovičce nebo gulášku. Děti jako už tradičně nejdříve vyjedli tradiční párek v rohlíku. U stánku s registrací bylo možno vyzkoušet a zakoupit funkční běžecké doplňky s logem Pyšelského kopečku (další letošní novinka). K dispozici byly (a stále jsou, kdo by chtěl parádní suvenýr!) čepice, čelenky, trička a rukávové návleky.

Po vyhlášení dětských šampionů se už všichni připravovali na vrchol závodního dne. Před jednou hodinou po poledni odstartovali jako první canicrossaři, následováni v 10 minutových intervalech běžci na 21 km, resp. 10,5 a 5 km. Na startu se letos sešlo celkem 206 závodníků, z toho 50 se čtyřnohými kamarády a skoro padesátka veterinárních lékařů a asistentů.

Základní trasa závodu, tedy 10,5 km okruh, zůstala stejná. Další letošní změnou, kterou jsme provedli, bylo přidání 11 km „bubliny“, která se od primární trasy Kopečku odklonila na pátém kilometru a ve stejném místě se, po zmíněných 11 km, opět připojila. Běžci na 21 km tak neběželi jako v předchozích ročnících dvě 10,5 km kola, ale běželi jen jedno ucelené 21 km dlouhé kolo. Ukázalo se to jako dobrý tah, většina závodníků byla novou tratí nadšená. Trasa závodu vedla majoritně po lesních cestách a stezkách a závodníci překonali slušné převýšení 350 m, resp. cca 650 m. Po loňské pozitivní odezvě na zavedení 5 km tratě pro hobíky a děti starší 13 let, jsme ji zopakovali. „Hobby“ trať částečně kopíruje

Ale jak známo: „Neexistuje špatné počasí na běhání, existuje jen špatně oblečený běžec.“ A tak se nemohl IV. ročník Pyšelského kopečku konat jiný den než právě 13. 4. Bylo totiž jasné, že oblečení závodníků a (hlavně) organizačního týmu projde důkladnou prověrkou.

Letos jsme změnili místo startu a z fotbalového hřiště se přesunuli na plochu u hasičské zbrojnice. Získali jsme tak uzavřený areál, který poskytl sportovcům a jejich doprovodu zázemí, šatny, sprchy i občerstvení. Navíc jsme se tak dostali do centra obce a akce se stala i společenskou záležitostí.

Jako v předchozích letech celou akci organizoval pyšelský sportovní spolek 3P, z.s. spolu s AA-Vet Veterinární nemocnicí a běžeckou prodejnou Run4Ever z Jesenice. Záštitu nad závody opět

kém parku. Každý malý závodník byl (již tradičně) hned po doběhnutí odměněn originální pojídatelnou medailí. V následné tombole pak na každého

SPORT

trať vlastního Kopečku. Společným je úvodní kilometr a hlavně závěrečný 1,5 km dlouhý výběh k naší dominantě Loretě. Takže parádního převýšení si prostě užívali závodníci všech skupin.

Stejně jako v předchozích letech se moderování ujal Honza Smetana z České televize. Pro letošek se navíc zařadil mezi závodníky na 10,5km trati, kterou dal za 1:10:44. Účastníci mohli tipovat jeho čas v anketě na našem fcb profilu a bylo zjevné, že ženy mu fandí o dost více než muži. Proč asi?

Letos jsme také omezili věkové kategorie na dvě skupiny do 44let, resp. nad 44 let. Nejrychlejší čas na trati

21 km mezi muži měl kdo? No kdo! Přece jako vždycky Miloš Smrčka. Bez ohledu na svůj věk a smečku „vlčáků“ v zádech zvítězil nejen ve své kategorii ale i celkově v čase 1:29:41.7. Na druhém místě absolutně byl Petr Nenutil, který zároveň vyhrál mezi mladými veterináři na 21 km v čase jen o 2.5 minuty horším. I když vhodnější termín než „horší“ je asi termín „delší“, protože o výše zmíněných časech se dá hovořit jen v superlativech.

Mezi ženami stojí za zmínku vítězka kategorie do 44 let Iva Ošlejšková s parádním časem 1:45:50.4. a skok do cíle, který předvedli veterinářky z Liberce.

Mezi mladými nadějemi se opět objevil pyšelský běžecký talent Vojta Svoboda, nám dobře známý Zajíc ze Silvestrovského běhu, který stylem start–cíl zvítězil v kategorii na 5km s krásným časem 26:27.4.

Obligátní vyhlásování vítězů pak proběhlo v rytmu kvapíku, protože Honzu povolali nečekaně do vysílání České televize. Což mělo ty výhody, že jsme tam A/zbytečně nemrzli B/ přiblížila se tombola. Na tu čekala spousta účastníků pod heslem: „Když už nej-

sem na bedně, alespoň dostanu něco v tombole.“ Na výběr byly prezenty od společnosti Fyzio Buddy, Decathlon, Auto Opat, Jablotron. Kupříkladu mikrovlnku vyhrála mladá paní vážící maximálně 2,5násobek váhy MW. Ani za tou krabicí nebyla vidět!

Opět jsme také podrželi vyhodnocení nejlepších Pyšeláků v kategoriích, kteří dostali poukázky na sportovní zboží s logem Kopečku. Když tedy při procházce po okolí potkáte někoho s tímto (krásným a funkčním) vybavením, tak se může jednat o Patrika Roštíka (2. na 21 km M44, 4. absolutně), Petra Papírníka, Julii Matějkovou, Jindru Marešovou nebo Martina Lazáka. Jak už bylo zmíněno úvodem, oproti loňskému ročníku, kdy bylo abnormálně teplo, se letos počasí obléklo

do zimního šatu. I tak se ale uskutečnila Afterparty s výbornou rockovou kapelou Green Day revival, jejíž členové ještě po skončení koncertu sólově „zajamovali“ pro potěchu ucha i duše.

Opět se také podařilo zajistit zajímavé partnery akce – společnosti Auto Opat s možností vyzkoušet si přímo na místě nového Kodiaqa a Karoqa nebo společnosti Jablotron a Decathlon jako partnery tomboly. Pro děti připravila krásné prezenty společnosti Maxík a Bambule. Všem výše uvedeným patří velký dík.

Letošní ročník byl také první, kde se nám povedlo propojit sportovní akci s akcí charitativní. Podařilo se nám najít Sponzorku, která měla věnovat za každý uběhnutý kilometr 5,- Kč na konto společnosti RUAH v.o.s., která provozuje domácí hospicovou péči ve středních Čechách a jako všechny podobné společnosti je ze strany státu těžce podfinancována. Celkem bylo uběhnuto 2 531 km a na konto RUAH tak mělo přijít 12 655,- Kč. Sponzorce se ale atmosféra akce tak líbila, že částku zaokrouhlila na rovných 20 000,- Kč! Zmíněná paní si bohužel přeje zůstat anonymní a proto o ní můžeme psát pouze jako o Sponzorce.

Stejně jako loni si místní malé slečny ze základní školy nachystali stánek pod názvem „Nítěnky“, kde prodávali

vlastnoručně (!) upečené muffiny, karamel, čokoládové sušenky, domácí flapjacky + drobné rukodělné výrobky a výtěžek přes 3 000,- Kč opět věnovali Záchrané stanici pro volně žijící zvířata ve Vlašimi.

Nakonec pár perliček ze závodu:

Závodník PK, statný pyšelský muž a známý sportsman byl vlastní ženou (asi nechtěně) přihlášen do ženské kategorie – inu chybička při registraci se vloudí. Na výkonu ani mužnosti mu to naštěstí nic neubralo.

Několik závodníků při doběhu do cíle vystříhlo parakotoul či salto jak z akčního hollywoodského trháku. Tak těžko říct, jestli se jim vyplavilo tolik endorfinů, že přežili trať nebo jim docházel kyslík a šlo o nechtěný, byť parádní akrobatický kousek.

Na trase se ztratil jen jeden závodník (a kupodivu to nebyl RP!). Domníváme se, že dotyčný musel být čerstvě zamilovaný. Neboť ztratiti se na trati značené á 50 metrů se zdá býti nemožným. Nebo byl ještě pod vlivem tekutých návykových látek z pátečního večírku?

Fotografie ze závodu najdete na odkazu zonerama.com/Pyselskykopecek. Krátké video z tohoto ročníku můžete shlédnout na kanálu [youtube.com](https://www.youtube.com) po zadání hesla „Pyšelský kopeček“. Na zoneramě i youtube najdete samozřej-

mě i fotky a videa také z předchozích ročníků. A koho budou zajímat výsledky a časy, najde je na stránkách časomíry stopnito.cz. Vše na jednom místě pak najdete na webových stránkách závodu run-4ever.cz/Pyselskykopecek/.

Soudě podle ohlasů závodníků i přihlízejců se celá akce vydařila. A za to patří všem spolupořádajícím i účastníkům velký dík. A protože takový závod spoluorganizuje spousta lidí, sluší se jim poděkovat.

Hasiči zajistili prostory pro zorganizování závodů, občerstvení a jako vždy zabezpečili pohyb závodníků po silnici na náměstí. Úžasné ženy z KRPŠ si vzali na starost organizaci dětských závodů a zapisování diplomů. Vlastní průběh dětských závodů byl bezchybně zajištěn Patrikem Roštíkem a Tomášem Matějkou. Startovní pistolí opět třímala Dana Drábová. Sokolové obstarali občerstvovací stanici v Olešovicích a manželé Horákoví v Mokřanech. Pan Gasperotti z Čerčan zapůjčil návěs, na kterém zahrála kapela v rámci pozávodního programu. Mirka a Pavel Kocourkovi se postarali o chod zázemí. Jindra Fanfrlík a David Šintál zajistili ranní revizi trati. Manželé Soproví pohlídali závodníky na trati. Spousta dalších „bezejmenných“ pomohla s odklizením značení trati po závodech. Nelze nezmínit ani Lojovicke hasiče, kteří opět pohlídali, aby se nikomu nic nestalo v místech, kde závod křížil silnici za Lojovicemi.

Všem výše uvedeným i dalším, které jsme jmenovitě neuvedli moc děkujeme za pomoc a snad jim byla alespoň malou odměnou organizátorská pozávodní párty na Penaltě.

A tak tedy za rok, přesně 25. 4. 2020 ahoj na startu nebo na koncertu. Za pořádající spolek 3P, z.s. se s Vámi na půlkulatý V. ročník těší

Petr Gbelec
a Peter Matisko

Nehledáme šampiona, ale mistrovství světa pořádáme 5x ročně

SERIÁL 5 CYKLISTICKÝCH ZÁVODŮ

pro děti do 15 let
v roce 2019

Duben 2019

22
23
24
25
26
27

O pohár
Hrdlickův spol. s r.o.

28

Květen 2019

20
21
22
23
24
25

O pohár
RoRace Teamu

26

Červen 2019

17
18
19
20
21
22

O pohár
obce Čerčany

23

Září 2019

23
24
25
26
27
28

O pohár
MiniMahacupu

29

Září 2019

2
3
4
5
6
7

O pohár
PolemnÉpolem

8

Závody rodinných týmů

Vložené závody rodičů - seriál Čerčany MentorBikers
Stanley Cup - speciální soutěž pouze pro závodníky
z Čerčan a blízkého okolí

PHOTOGRAPHY © KEVIN STANLEY
GRAPHIC DESIGN © MOJMÍR BLÁŽEK

<http://www.bb.cesyk.cz>

Nehrazené (nepovinné) očkování dětí a dorostu

Informujeme rodiče o očkovacích látkách nehrazených ze zdravotního pojištění dětí a dorostu. Vámi vybranou vakcínu je možno zakoupit, po objednání, v naší ordinaci. Ceny jsou uvedeny i s poplatkem za aplikaci. Ceny se mohou měnit v závislosti na cenách dle dodavatele. Aktuální informace o ceně a dostupnosti vakcín získáte v ordinaci.

PREVENAR 13 – vakcína proti 13 typům bakterie *Streptococcus pneumoniae*, podle věku dítěte se podávají 1–3 dávky. Ze zdravotního pojištění je hrazena pouze dětem do 7 měsíců věku, a to ve schématu 2+1, s doplatkem rodičů cca 650,- Kč. Dětem ve věku 1–2 roky se aplikují dvě dávky a starším dětem pouze jedna. Plnou cenu hradí rodiče cca 1650,- Kč

HAVRIX 720 – očkování proti žloutence typu A, pro děti od 1 roku do 16 let, ve 2 dávkách s odstupem

6–12 měsíců, cena cca 1050,- Kč

NEISVAC-C – vakcína proti meningokokovi typu C, pro kojence ve 2 dávkách po 2 měsících, od 1 roku jednorázově, cena cca 1010,- Kč

NIMENRIX – kombinovaná vakcína proti meningokokům skupin A,C,Y a W135, od 6 týdnů, 1–3 dávky dle věku dítěte, cena cca 1320,- Kč

MENVEO – kombinovaná vakcína proti meningokokům typu A,C,Y a W135, od 2 let věku jednorázově, cena cca 1510,- Kč

BEXSERO – vakcína proti meningokokové infekci typu B, 2–3 dávky v závislosti na věku dítěte, lze očkovat již od 2 měsíců věku, cena cca 2980,- Kč

TRUMENBA – vakcína proti meningokoku typu B pro děti starší 10 let, ve dvou dávkách, cena cca 2800,- Kč

FSME-IMMUN – vakcína proti klíšťové encefalitidě, vhodná pro

děti od 3 let, základní očkování jsou 3 dávky v odstupu 1–3 měsíců a třetí dávka za 6–12 měsíců, první přeočkování po 3 letech a dále pak každých 5 let, cena cca 850,- Kč, od 16 let je nutná vakcína pro dospělé cena cca 1000,- Kč

CERVARIX – očkování proti 2 nejčastějším původcům rakoviny děložního čípku, od 10 do 25 let, 2 dávky v rozmezí 5–13 měsíců. Děvčata i chlapci mezi 13.–14. rokem mají nárok na plnou úhradu ze zdravotního pojištění, jinak cena cca 1830,- Kč. Pozor nad 15 let nutné podat 3 dávky!

Z důvodu nutnosti dodržení vysoké kvality očkovacích látek neočkujeme vakcínami donesenými rodiči!

MUDr. Pavel Biskup
praktický lékař pro děti a dorost,
Pyšely 137, červen 2019

Letadla a lidé kolem nich: II. Vojenské letecké cvičení

První světová válka přinesla velké ztráty na životech, poničenou infrastrukturu, zničené památky a překreslené státní hranice. Přinesla však také obrovský technický pokrok ve všech směrech – automobilismus, lodě, ponorky a také letadla. Náš nový silný stát si po roce 1918 velmi brzy uvědomil, jak je hlavně rozšíření letectví a jeho vývoj důležité. Letadla přivezená a zakoupená jak ze západní fronty tak z ruské, byla okamžitě používána. Začala se roztáčet kola našeho leteckého průmyslu. Stát, a hlavně armáda, potřebovaly mnoho nových a mladých letců.

V lednu 1923 byl pro zajištění rozvoje letectví založen Masarykův letecký fond. Hned v roce 1926 byla v Praze, v den narozenin našeho prezidenta, založena Masarykova letecká liga MLL. Jejím posláním bylo organizovat veškeré síly občanstva ku práci pro pokrok

v letectví a jeho využití k rozkvětu státu. Prvním jejím předsedou byl div. gen. Stanislav Čechek. Postupně se rozšiřovaly místní skupiny MLL a v ČSR

jich bylo více jak 1500. Od roku 1927 vycházel také časopis MLL s názvem *Letec*, původně propagační a postupně se zaměřil na plachtění. Je pravděpo-

Sto let naší měny

Loňský rok byl bohatý na významná výročí (1918, 1938, 1968), ale letošní také není na ně chudý (1939, 1989). V záplavě těchto velkých jubileí je jedno menší, které bychom však neměli opomenout. Před sto lety se zrodila měna samostatného Československa. Že musí být brzy, a že by měla být pevná, bylo jasné od začátku, otázka však také zněla, jak se bude nová měna jmenovat. Padaly rozmanité návrhy – řepa,

frank, sokol s drobnými káňaty, ale náš první ministr financí, dr. Alois Rašín, je všechny smetl ze stolu a rozhodl o návratu ke koruně. Ta byla v Rakousku-Uhersku zavedena roku 1892 a rychle se vžila a získala si oblibu. Nebylo divu – koruna, dvoukoruna i pětikoruna byly raženy ze stříbra a deseti- a dvacetikoruny byly dokonce zlaté.

Na tohle mohla mladá republika jen těžko navázat. Hospodářství bylo rozvráceno válkou, kremnickou mincovnu vyrabovala maďarská armáda. Přesto se dr. Rašínovi podařilo vybudovat hodnotnou měnu, která na rozdíl od všech sousedních států nebyla zasažena inflací. Náš první ministr financí však za to zaplatil životem. Poté, co byly okolkovány bankovky bývalé monarchie, byly velmi brzy uvedeny do oběhu první papírové peníze nové republiky. Série v hodnotách 1, 5, 10, 20, 50, 100, 500, 1000 a 5000 Kč byla výtvarně hodně různorodá, protože byla dílem několika výtvarníků v čele s Alfonsem Muchou. Veřejností byla přijata kladně, historické a vlastenecké motivy se líbily. Problém byl v tom, že

kvůli spěchu nebylo možné je vybavit ochrannými prvky v dostatečném množství. A tak se brzy objevilo množství padělků hlavně maďarského a rakouského původu. Proto počínaje

Jen dvakrát se u nás objevovaly papírové jednokoruny. Poprvé hned v roce 1919, druhé přinesla měnová reforma v roce 1953.

rokem 1920 začala být uváděna do oběhu druhá emise papírových peněz, která postupně nahradila své snadno padělatelné předchůdkyně. Také na nich se podíleli naši špičkoví výtvarníci, např. Max Švabinský.

dobné, že přímo v Pyšelicích nebo nejbližším okolí byla také místní skupina MLL. Bohužel, po březnu 1939 byla MLL velice rychle zlikvidována.

V srpnu 1929 proběhlo na polích mezi Poříčím nad Sázavou a Městčkem velké vojenské letecké cvičení za účasti T. G. Masaryka a také jugoslávského krále Alexandra, generála Syrového, ministra Berana a mnoha dalších. Určitě tato událost byla pro mnoho fandů letectví velkou událostí.

Kopce v našem okolí, jako je Vepří u Přestavlk a čerčanský Chlum, začaly lákat fandy bezmotorového létání. (Foto zapůjčeno od paní z Borové Lhoty)

Honza Kostrhoun

NAŠI DOPISOVATELÉ

Mezitím se intenzivně pracovalo na obnově kremnické mincovny. První mince z ní vyšlé byly dvacetihalíře s letopočtem 1921.

Celou soustavu československých mincí tvořily 2 haléř (ten byl ražen pouze v letech 1923-1925), 5 haléř, 20 haléř, 25 haléř (ten se nevžil, proto byl ražen pouze jediný ročník 1933), 50 haléř, 1 koruna, 5 koruna, 10 koruna a 20 koruna. Drobné mince byly raženy z mědi nebo z niklu, vyšší hodnoty byly stříbrné. Byly vydány i naše první pamětní mince – 10 Kč 1928 k 10. výročí vzniku republiky a 20 Kč 1937 k úmrtí T.G. Masaryka. Ve zlatě byly raženy 1, 2, 5 a 10 dukáty, které však nebyly součástí běžného oběhiva. Také na tvorbě našich mincí se podíleli významní umělci, např. Otakar Španiel, Jaroslav Benda nebo Otto Gutfreund.

Niklová koruna z roku 1922, zinková koruna z roku 1941, nejmladší typ československé koruny. Tato byla zařazena v roce 1959

Naši velmi hodnotnou měnu postihly ve 20. století dvě kalamity. První byla nacistická okupace, druhou měnová reforma v r. 1953. Nacisté nám vnutili kurz 1RM – 10 Kč, který jim umožnil zde lacino kupovat a podnikat. Navíc se zmocnili značné části zlatých rezerv naší Národní banky.

Chaos v oběživu, který nastal po skončení války, odstranila měnová reforma k 1. 11. 1945. Uvedla do oběhu peníze tištěné za války ve Velké Británii. Mnoho se však v oběhu neohrály, protože k 1. červnu 1953 následovala další měnová reforma. Jestliže reformu v r. 1945 lidé přijímali s pochopením, proti měnové reformě

v r. 1953 se zvedla vlna masivních protestů. Vládnoucí Komunistické straně Československa nepřidalo na oblibě to, že prezident Antonín Zápotocký těsně před osudným 1. červnem ujišťoval, že žádná měnová reforma nebude. Navíc tato reforma k nám přivedla ruský měnový systém, tedy lichý. Do oběhu přišly 1, 3, 5, 10 a 25 haléře (později k nim přibyl padesátník), papírová platidla představovala 1, 3, 5, 10, 25, 50 a 100 Kč. Na vyšší nominály jsme si museli dost dlouho počkat. Nová měna navíc nebyla už kryta zlatem, ale „prací našeho lidu“, což je hodnota pofidérní, nevyčíslitelná a na světových burzách zcela neobchodovatelná. Kurz naší měny byl vázán na sovětský rubl (1 rubl – 1,80 Kč), vůči americkému dolaru byl stanoven poněkud úsměvný kurz (1 dolar – 7,20 Kč).

Nová měna byla přijata jen s nechutí, navíc výtvarná úroveň nových mincí a hlavně bankovek byla žalostná. Výjimku tvořila jednokorunová mince s mladou ženou sázející lipku. Ta vydržela v oběhu od r. 1957 až do r. 1992, měnil se jen název státu – z ČSR se v r. 1960 stala ČSSR a v r. 1990 ČSFR.

Lichý systém oběživa (1, 3, 5, 25) nám vydržel až do sedmdesátých let, kdy jsme se ve vší tichosti vrátili k zavedenému sudému systému. Místo neoblíbených tříkorun se v r. 1972 objevily v oběhu kovové dvoukoruny, už o rok dříve přišly do oběhu papírové dvacetikoruny.

Výtvarná úroveň našich platidel

se postupně zlepšovala, jejich tvůrci však byli svázáni přísnými předpisy, kdo a co se na bankovkách smí objevit a kdo a co ne. V r. 1973 přišla do oběhu papírová pětikoruna a v r. 1985 jsme se dočkali tisícikoruny. Patřila do řady bankovek, jejichž tvůrcem byl nadaný slovenský výtvarník Albín Brunovský. Mince tehdy tvořily souvislou řadu 1, 5, 10, 20 a 50 haléřů, dále 1, 2 a 5 Kč. Počínaje rokem 1947 začaly být vydávány stříbrné pamětní mince. Do konce roku 1989 jich bylo vydáno 86 v různých hodnotách od 10 do 500 Kč.

V souvislosti se změnou názvu státu začaly být vydávány mince s novým státním znakem a se zkratkou ČSFR. Kromě obvyklých haléřových a korunových mincí byly v r. 1990 vydány desetikoruny s poprsím T. G. Masaryka, o rok později s M. R. Štefánikem a konečně v r. 1992 i s A. Rašínem.

Zajímavostí je, že existují i desetikoruny s T. G. Masarykem a M. R. Štefánikem, které nesou letopočet 1993. Přišly do oběhu v r. 1992, kdy už bylo jasné, že dny České a Slovenské federativní republiky jsou sečteny.

Počínaje rokem 1993 začaly přicházet do oběhu postupně všechny naše mince i bankovky, které dodnes běžně užíváme. Postupem času se jen poněkud změnila jejich struktura: k 31. prosinci 2008 skončily padesátihaléře jako poslední haléřové mince u nás, v r. 2008 papírové dvacetikoruny a v r. 2011 skončily papírové padesátikoruny. Jejich tvůrcem byl výtvarník Oldřich Kulháněk, který vytvořil i všechny naše další bankovky.

Stoletá historie naší korunové měny je z historického hlediska krátká, přesto na ni můžeme být hrdí, tím spíše, že dnes je opět hodnotnou měnou. Domnívám se, že by nebylo moudré se jí ukvapeně zbavovat.

PhDr. Jiří Chvojka

Byl v Pyšelích mydlář?

Nejprve několik základních údajů z historie. V dávných dobách se k praní užívaly různé hlíny, kořeny, kůra nebo plody mýdlovce (Saponaria). Tato rostlina, jejíž šťáva ve vodě pěnila, rostla běžně v celé Evropě. K praní se také používala soda a dřevěný popel. Později se objevilo mýdlo. Nejprve se využívalo k léčení, později jako luxusní zboží pro bohaté.

Výroba se postupně zdokonalovala od Egypťanů, Sumerů, Římanů, Galů (mýdlo bylo vyráběno tak, že do roztaveného kozího loje přidávali popel z bukového dřeva, které má vysoký obsah uhličitanu draselného). Arabové a Španělé používali k jeho výrobě olivový olej a popel z mořských rostlin. Ve středověku se začalo rychle rozvíjet mydlářství ve středomoří a centra výroby byla města Sevilla, Benátky, Janov a od 16. století francouzská Marseille. Výroba mýdla se stala výnosným řemeslem.

Až koncem 19. století, po zjednodušení výroby, se mýdlo stalo předmětem denní potřeby. Díky zavádění parních kotlů se z těžkého řemesla stal moderní, rozrůstající se průmysl.

V Čechách je mydlářství spojeno se svíčkařstvím. Nebylo to zrovna nejčistší a nejvoňavější řemeslo. K výrobě se používal nepřilíh kvalitní a čerstvý tuk a kosti. Dílny byly většinou v suterénu a nevětrané. Dnes si nedovedeme představit, jak těžká byla tato práce. Přesto mělo mydlářské řemeslo u nás dlouhou tradici. Na základě roční spotřeby mýdla se ve 20. století dokonce měřila kultura národa (Amerika 11 kg; Německo 10 kg; Francie 8 kg; Itálie 5,3 kg; Rakousko (Čechy) 4,2 kg; Rusko 1,2 kg). I Toto ukazuje ve své době důležitost tohoto odvětví.

Mydlářské řemeslo mělo u nás dlouhou tradici. Rakovnický mydlář František Otto, jehož značka „rak“ se

používá do dnešních dnů, popisuje, jak v roce 1861 začínal: „Získat učební místo nebylo lehké. Chodili jsme s tatínkem po pražských mydlářích. Kolikrát jsme vešli do dílny, nízké, začouzené, nikdy nevětrané, a proto škaredě páchnoucí, až se tatínek lekl, že by jeho syn měl být v takové lidomorně. Pracovní podmínky mydlářů nebyly nikterak růžové.“ Tolik citát z jeho vzpomínek.

Mnoho zajímavých řemesníků v Pyšelích známe, ale s tím, že zde sídlil mydlář jsem se doposud nesetkal. Až neuvěřitelná náhoda tomu chtěla. Dostala se mi do rukou zajímavá zpráva. Pan Ing. Machoň, vnuk pana Eberta – výrobce hasičské techniky, mě pozval na zajímavou prohlídku svého objevu. Při úklidu na půdě chalupy, při čištění starého rámu našel výkres neznámého domu. Na jeho zadní straně našel vzkaz od své již mrtvé matky. Ta v něm vysvětlovala, že se jedná o dům jejich pradědečka Emanuela Zelenky, který si postavil v Pyšelích pro svou mydlářskou živnost.

Ano, zdá se vám na těchto informacích něco podezřelého? Panu Ing. Machoňovi to přímo vyrazilo dech. Vzkaz od své matky našel na den přesně 15. července 2007, vlastně 140 let od vystavení vysvědčení o mravech panu Zelenkovi. Překvapen byl také zmínkou o místě – Pyšely. Toto místo znal díky našemu přátelství, které vzešlo z mé posedlosti pátrat po firmě jeho dědečka. Po rodině pana Eberta pátrám již mnoho let. Po různých peripetiích se mi podařilo nalézt jeho potomky. A najednou se dozvídám, že předek pana Eberta žil a podnikal v naší obci Pyšely!?! Je až neuvěřitelné, kolik náhod se zde spojilo do jednoho celku.

Dům byl upraven v roce 1847 (na výkresech je uvedeno datum

10.....1847) na náměstí, dnes nese číslo popisné 98. Při čelním pohledu sousedí na levé straně s dnešní restaurací U Dobrotů. Z druhé strany sousedí s domem, kde v minulosti sídlila četnická stanice a také městský úřad.

Z výkresů je patrné, že v přízemí mydlárny byla dílna s kotli a kádemi. Výkres podepsal Antonín Jenšovský. Velice zajímavý je pro nás čelní pohled, který ukazuje vzhled domů v této části náměstí, včetně jejich původního číslování.

Dalším dochovaným dokumentem je vysvědčení o mravech. Cituji doslovně – „Panu Emanuelu Zelenkovi mydlářskému mistrovi z města Pišely. Jest chování jeho bezúhonné pročež ze strany obce proti jeho chování žádných námitek se činiti nemůžou a také nečinějí v Pišelích dne 15. července 1868“. Listina je opatřena razítkem – PURMISTROVSKÝ ÚŘAD PIŠELY a podpisem pana Antonína Jenšovského-purkmistra. Tento dokument se většinou vystavoval při stěhování občana z dané obce. Proto můžeme předpokládat, že pan Zelenka se v tomto roce odstěhoval z Pyšel a mydlářské řemeslo se od nás vytratilo.

Z vyprávění pana Machoně a vzpomínek rodiny jsem se dozvěděl o pohnutém osudu jeho prapradědečka. Mydlárnu zachvátil v roce 1865 požár (což bylo v té době velmi časté) a při jeho hašení a vzniklých zmatcích se utopil jeho jedenáctiletý syn Karel. Do založení hasičského sboru v Pyšelích zbývalo ještě více jak 13 let. V té době byl pan Zelenka asi již vdovcem, a tak na něj tato tragédie silně dolehla. Rozhodl se odstěhovat z Pyšel. Naložil svoje čtyři dcery na vůz a odjel do Prahy. Zde je zanechal svému osudu a odjel. V rodině se traduje, že to bylo na Strahově. Sestry se z počátku staraly o sebe navzájem,

NAŠI DOPISOVATELÉ

ale později se začaly osamostatňovat. Jednou z nich byla matka paní Josefy Ebertové (*10. 2. 1894 – + 19. 9. 1975), pozdější manželky pana Eberta. Traduje se, že prababička pana Machoně se velmi dobře provdala, jejím mužem byl policejní šéf přes oblast kultury v Praze. Paní Josefa, jeho babička, měla doslova policejní výchovu. Bohužel, osud pana Zelenky, mydláře z Pyšel, není od jeho cesty do Prahy již znám.

Tento příběh je až tak neskutečný, že jsem se po jeho účastnících pokusil pátrat i v archivech. Je pravdivý nebo je přibarven dobou?

Emanuel Zelenka skutečně žil v Pyšelích číslo popisné 38. Jednou jej nazývají mydlářem, jindy sousedem a jednou dokonce měšťanem. Rodina měla celkem 10 dětí. Pokud budu počítat čtyři dcery, které odjely s otcem do Prahy. V roce 1851 zemřel po narození syn Václav. V roce 1864 zemřela dcera Anna v pouhých 2 měsících. Karel Zelenka se narodil v roce 1854 a zemřel 23. června 1865, ve svých 11 letech, na následky utonutí (náhodou), tak uvádí Kniha

zemřelých 1848-1873. V únoru roku 1865 se narodily rodině Zelenků dvojčata, chlapci Emanuel (po otci) a Josef. Bohužel první zemřel 2 hodiny po narození a druhý 12 dní po něm. V jednom roce přišla rodina Zelenkových o tři děti. V říjnu roku 1866 se narodila dcera Josefa, která, bohužel, po 7 měsících také zemřela. To ale znamená, že rodina žila v Pyšelích ještě v roce 1867.

Během čtyř let rodina přišla o 5 dětí. O smrti manželky pana Zelenky, paní Josefy, jsem nenalezl žádnou stopu, zajímavostí však je, že byla rozená Dirschmiedová a pocházela z Prahy. To znamená, že pokud čtyři dcery odvezl pan Zelenka do Prahy, měly zde alespoň nějaké známé-rodinu. V roce 1868 pan Emanuel Zelenka – mydlářský mistr si nechává vystavit vysvědčení o mravech. V roce 1871 žije v Pyšelích v domě čp. 38 rodina provazníka pana Trouсила.

Toto zjištění mi až vyrazilo dech, údaje z archivů ještě předčily tragický osud rodiny Zelenkových, který se předává v této rodině.

Pro představu uvádím návod na výrobu mýdla podle starých mistrů: Na dlažbě musíme udělat „hrob“, to je navršený prosetý popel, na krajích udusaný, uprostřed vyhloubit důlek a nalít do něj vodu. Přidat pálené vápno a za stálého míchání hasit. To celé dáte do kádě vylouhovat. Tak získáte louh a ten vypustíte do menší kádě. Louhem měníte lůž v mýdlo. Směs nalijete do velkých nádob a vaříte 6–8 hodin. Po vylití na kámen se tvoří želatinová hmota. Znovu ji dáte do kádě a rosolujete přidáním kuchyňské soli. Přidáváme také louh. Po vyhasnutí ohně přecedíte přes hrubé plátno do jiné kádě. Louh se oddělí od mýdla, to seberete a dáte opět vařit na 5 hodin s louhem, potom se vám již mýdlo nebude lepit, vyloupne se a nevypouští vodu. Nakonec mýdlo zformujete a rozřežete drátem. Příbuznost s dnešním voňavým mýdlem však v něm nehledejte.

Honza Kostrhoun

Tipy pro cyklisty i pěší

Ať jezdíte na kole či chodíte pěšky, možná znáte jen své nejbližší okolí. Inspirací pro objevení dalších tras může být pro vás i pořad Cyklotoulky vysílaný na stanici ČT-Sport. Díl, kde byla představena zajímavá místa Ladova kraje, byl odvysílán loni v červnu a naleznete jej na webu Ladova kraje v rubrice Cykloturistika nebo přímo na stránkách Cyklotoulek (www.cyklotoulek.cz).

Nový díl Cyklotoulek se bude točit už v červenci v Kališti, Ondřejově, Hrusicích, Mirošovicích, Senohrabech, Mnichovicích a Černých Voděradech, obcích, které stojí za to navštívit.

Hrusice jsou srdcem Ladova kraje, leží sice na jižní hranici s mikroregionem Posázaví, ale

jako rodiště Josefa Lady jsou symbolem celé oblasti. Odměnou za návštěvu této malé vesničky vám bude prohlídka Památníku J. Lady, občerstvení v umělcově zamilované hospůdce U Sejků a pět panelů s výjevy z Ladových pohádkových knížek. Vedou zde cyklostezky Hrusický okruh (24,5km) a okružní stezka Krajem J. Lady (76km), jejichž popisy naleznete na „ladovském“ webu.

Krásný okruh vede Voděradskými bučinami (16 nebo 18,5km), který je známější na Říčansku. Přilehlá obec Černé Voděrady má zajímavou trojúhelníkovou náves a pomník s bustou Boženy Němcové. Je pojmenována po hustých černých lesech, které se v okolí vyskytují.

V minulosti to bylo místo s množstvím milířů, tedy velkých hranic dřeva, ve kterých se pomalým spalováním vyrábělo hnědé uhlí. Místní naučná stezka patří k jedné z prvních v Čechách.

Pro cyklisty může být zajímavá odbočka v úseku cyklotrasy 0023 do Louňovic k lomu Kaménka. Kámen odtud byl použit ke stavbě Národního divadla. A pokud byste měli náladu se vykoupat nebo si dopřát jen občerstvení, zastavte se určitě na přírodním koupališti Vyžlovka. Cyklotrasa vede většinou krásným a klidným prostředím po zpevněných mírně zvlněných cestách vhodných i pro rodiny s dětmi.

Velkou výhodou „ladovských“ turistických i cyklistických tras je

existence železniční trati z Prahy do Benešova, kde se dá lehce cestovat i s kolem. Z mnoha nádraží na trati jsou cyklotrasy navíc přímo vedeny.

Pokud chcete šlapat do pedálů, pak se vydejte po trase 0020 přes Strančice z Říčan do Senohrab. V Senohrabech v létě oceníte možnost občerstvení, ale hlavně koupání u soutoku Mnichovického potoka se Sázavou na Senohrabské plovárně. V sousedství říčních lázní a přívozu je letní bistro Baštírna a nad ním se tyčí zřícenina hradu Zlenice, zvaného Hláška, kterou znáte z kreseb právě Josefa Lady. Na cyklistické trati 0020 leží i Mirošovice, nejsou jen 21 sjezdem z dálnice D1, ale i moderní a zelenou obcí. Západní část zdobí revitalizovaný Štičí rybník s novým „workoutovým“ hřištěm na břehu. Naproti přes cestu v areálu

volnočasových aktivit si lze zahrát tenis, kopanou, basketbal, volejbal nebo ping pong a je tu lezecká stěna i hřiště pro nejmenší. Pokud budete projíždět obcí hladoví, nesmíte minout restauraci u Císaře, před kterou je nové hřiště na petanque s jednou jamkou i pro cvrnkání kuliček.

Cestou zpátky do Říčan se zastavte v Mnichovicích, kde mají zajímavé náměstí postavené do kopce, nad nímž ční Kostel Narození Panny Marie. V červnu se tu každoročně koná Mnichovické kramaření, charitativní bazar na podporu místních i jiných dobročinných aktivit. Ve sportovním areálu Šibeniční vrch se koná běžecký závod Mnichovická běhna určený pro všechny generace. Je to zároveň finále běžeckých závodů Poháru

Ladova kraje. Na září se už nyní chystá dvoudenní Mariánská pouť (8.–9. 9.) a pochod „Po stopách kocoura Mikeše“ (14. 9.), kde si můžete zvolit z méně i více náročných tras po okolí. Podle zvolené trasy můžete jít do Hrusic, Mnichovic, Ondřejova a Senohrab.

Přes všechny tyto obce vedou cyklotrasy, které naleznete v rubrice Cykloturistika na www.laduv-kraj.cz. Zatím poslední díl pořadu Cyklotoulky z Ladova kraje je k dispozici na www.cyklotoulky.cz.

Přejeme vám pohodové letní výlety za poznáním, ať už to bude na kole, vlakem či pěšky!

Hana Bolcková, Ladův kraj
www.laduv-kraj.cz

Hraběnkou snadno a rychle

O klidu, nadhledu, hravosti, strachu i zvědavosti, o odhodlání, o pasování do šlechtického stavu... a hlavně o vzduchoplavectví nad městečkem Pyšely s Michalem Kubátem

Možná jste si jich už taky všimli. Vznášejí se nad kopečky Posázaví brzy ráno a před setměním. Horkovzdušné balóny jsou z oken pyšelských domků vidět poměrně často už několik let. Petra Lazáková o nich napsala reportáž, která brzy vyjde v Pravém domácím časopise. Vy máte jedinečnou možnost přečíst si ji jako první v Pyšelských listech! z prvních v Čechách.

Vsadím se, že jste to už zažili. Slavíte narozeniny a někdo z vaší rodiny k vám přistoupí s potutelným úsměvem a předá vám obálku. To je pochopitelně velmi podezřelé, nemyslíte? V hlavě vám proletí, jak visíte jako netopýr na Zvíkovském mostě a říkáte si, jestli vás ta „blbá guma nebo-co-to-je“ fakt udrží (rozumějte bungee jumping)... jak vás někdo vykopává z maličkého letadla v momentě, kdy jste zrovna zapomněli, za co máte zatáhnout, aby se vám ta věc na zádech otevřela (rozumějte padák)... jak sedíte v hodně rychlém superdrahém autě (rozumějte parádním kočko-lapu) a snažíte se tvářit, že jet rychlostí 260km/hod

a silou vůle držet žaludek na svém místě, je přesně to, po čem jste celý život toužili. Ne, ani jeden z těchto zážitků jsem našťěstí nikdy „nedostala“. Na mě v obálce čekalo něco... lepšího!

„Vy jste se zbláznili!“ Samozřejmě moc ohleduplná reakce to nebyla, přiznávám. Ale když vám „výškovistovi“ rodiče zaplatí let horkovzdušným balónem, tak asi nic jiného říct nelze. Dodnes totiž nezapomenu, jak jsem v Alpách ležla po kolenou na kopeček, na který naši kluci vyběhli jako kdyby snad kolem vůbec nebyla hluboká propast (což vlastně nebyla...). A zatímco jsem já objímala celá popelavá, zpocená,

udýchaná a roztřesená ten zatracený kříž na vrcholku hory, Matyáš s Tomem poskakovali kolem bez sebemenšího náznaku strachu. Nemusíte mě utěšovat, že to bylo příkré – bohužel nebylo. Po tom vrcholku by možná v pohodě projelo i auto... Takže vkročit do horkovzdušného balónu??? „Vy jste se zbláznili!“

Strach = nadšení? Divná rovnice, ale něco na ní je...

Říká se, že strach vytváří v těle stejné reakce jako nadšení nebo velká zvědavost. To údajně mimo jiné znamená, že si můžete říkat: „Nebojím se, jsem jen děsně nadšený, jsem zvědavý!“. Ať je to, jak chce, mě tahle technika zabrala. A jsem za to opravdu z celého srdce ráda! Nejen kvůli tomu novému zážitku, ale i kvůli „vzduchoplavecké rodině“

NAŠI DOPISOVATELÉ

kterou jsem tak poznala. Seznamte se, prosím, s hlavou této rodiny – pilotem, kameramanem, režisérem, potápěčem, námořním kapitánem a především špičkovým balonářem se srdcem na dlani a vévodou z Bykoše - Michalem Kubátem!

Nejbezpečnější dopravní prostředek?

Přiznám se, že když jsem dostala poukaz na let s vaším balónem, trošku mi zamrzl úsměv na rtech. Lákalo mě to, ale bála jsem se – hlavně té výšky a letu „jen v koši“. Občas mívám závratě i na horách, na rozhlednách. V balónu jsem se ale cítila naprosto v pohodě. Jak je to možné – co je v balónu „jinak“?

Ptalo se mě na to už mnoho lidí. Vychází to asi z pocitu podvědomí o momentálním stavu. Když vylezete až nahoru na Petřínskou rozhlednu, podvědomě cítíte, že to není pevné spojení se zemí. Rozhledna má na vršku určité chvění, hýbe se a člověk se závratěmi nebo ten, který se bojí výšek, je na tuto situaci zřejmě několikanásobně citlivější. V balónu je to naopak! Během chvilky si každý uvědomí, že koš se pod balónem ani nehne, je s ním pevně spojen. A to i během letu. Nic se nehoupá,

netřese jako, když jste v koši balónu před startem na zemi. Balón si prostě klidně pluje vzduchem. A tento pocit si málokdo dokáže představit, než skutečně let balónem zažije. Lidé si často let balónem představují jako velký adrenalin. Slýchám názory „No, do toho bych nikdy nevlezl!“ Jenže balón je nejbezpečnější dopravní prostředek na světě, několikanásobně bezpečnější než let velkým dopravním letadlem typu Boeing! (Autentická poznámka autorky při průběhu letu: „Ty jo, ono to fakt nehoupá! A necítím vítr!“)

Co lidi obvykle nejvíce překvapí, když se balón vznese?

Nejvíce je překvapí ten klidný tichý let, bez houpání koše, výhled z balónu. Možnost si všechno v klidu prohlédnout. Klienti letící nad svým rodným krajem objevují další perspektivu – hledají známé objekty na zemi, získávají ucelený přehled o vzdálenostech. Z nové perspektivy si vše pak znovu spojují s jiným nadhledem. (Autentická poznámka autorky při průběhu letu: „Hele, vidíš pyšelský kostel? A není to Loreta?!“)

Svět z jiného pohledu a usměvavé tváře

Jaké konkrétní chvíle během letu máte nejvíce rád?

Hned po startu – udivené reakce klientů, pak interakce pasažérů s lidmi na zemi. Volají na sebe, mávají si, fotí se apod. Usměvavé a spokojené tváře po přistání. Při závodech, např. mistrovství republiky, které létám se svou ženou, pocit z dobře vedeného balónu, z dobře odletěných disciplín.

Co vás osobně na létání balónem nejvíce baví?

Umožnit ostatním zažít ty samé pocity, které mám při každém letu, ukázat lidem svět z jiného

NAŠI DOPISOVATELÉ

nezapomenutelného pohledu. Pro mě je to navíc pocit svobody. V dnešním přetechizovaném světě jste odkázáni jen na přírodní podmínky, které musíte správně odhadnout a balón, který nemá žádný motor ani kormidlo, pak navést správně na přistání. Každý let je jiný a přináší nové krajiny, pohledy na svět, jiné pasažéry v koši. Na začátku letu se vidím s pasažéry poprvé v životě a během letu se hodně sblížíme. Na konci celé akce jsme už jak jedna rodina. A to mě hodně baví. Když nám pak přijdou pochvalné emaily – je to pro náš celý tým velká

někdy pomalejší, někdy se nedá letět vůbec. V komerčním provozu to musí být vyškolení profesionálové s leteckým vzděláním – pilotním průkazem obchodního pilota, který není až tak jednoduché získat. Předpokladem musí být i psychická vyrovnanost, schopnost se správně a rychle rozhodovat za ztížené situace, dokázat si poradit.

Michalova slova ohledně letu rozhodně potvrzuju. Balón se nehoupal, necítila jsem ani vítr ani chlad. Jediné, co jsem skutečně cítila, byl KLID a NADHLED!

odměna. Není výjimkou, že s námi spousta klientů letí opakovaně.

Máte pocit, že lidé, kteří se věnují „vzduchoplavectví“ jsou v něčem specifictí? Je mi naprosto jasné, že nelze zobecňovat – ale našli byste tam nějakou jednu společnou vlastnost, předpoklad, nebo i konkrétní nadání?

Jsou to vesměs lidé mající rádi přírodu, baví je létat, určitě jsou dobrodružnější povah. Každý let je pro pilota adrenalinová záležitost. Musí svou posádku dostat bezpečně na zem a podmínky nelze 100% odhadnout. Někdy je let rychlejší,

Ono to z vrchu skutečně vypadá jinak. Když Michal rozhodl, že jdeme na přistání, bylo mi to až líto. Ale to jsem ještě netušila, že mě čeká další překvapení...

Jak jsem se stala hraběnkou?

Na konci letu pasujete jeho účastníky na šlechtice. Proč?

Je to tradice, kterou zavedl král Ludvík XVI. při příležitosti prvního letu člověka horkovzdušným balónem. Tahle tradice se předává z generace na generaci už od těchto dob. **Ten rituál byl pro mě velice nečekaný – ale uklidňující a hravý**

zároveň. Já jsem tehdy dokonale „vyplá“. Dokážu si ale představit, že jsou lidé, kteří mohou na takový rituál reagovat negativně. Stalo se vám to?

Za těch 13 let, co létám balónem, poctivě všechny naše klienty pasujeme do šlechtického stavu. A stalo se nám, že měla jedna dáma námitky, ale nakonec i ona podlehla rituálu a vše dopadlo dobře. Podobně dopadli i dva velcí podnikatelé, kteří strávili celý let s upřeným pohledem do svých mobilů a řešili byznys. Při pasování pak odmítali pokleknout na zem, a to bylo poprvé, co jsem zvýšil hlas... Nakonec poklekli a byli pokřtěni dle zákona krále Ludvíka XVI. Jednou měla velké obavy rodina, která měla na letu dědečka. Ale nakonec se nemohli vynadávat na to, jak neústupný, zásadový, obávaný a stále zamračený dědeček roztál a s úsměvem na rtech při pasování pokorně klečel a...

... Nebudu vám záměrně prozrazovat, co ten dědeček musel podstoupit – tedy jak přesně šlechtický rituál vypadá! Buďte zvědaví – nebuďte nervózní! Ta závěrečná, absolutně nečekaná, tečka ve mně po strašně dlouhé době probudila hravost a celý zážitek výrazně umocnila. Bylo to, jako když se najednou zastavíte, vykašlete se na všechno kolem sebe, a jenom si hrajete. A k tomu cítíte zase ten KLID a NADHLED. Coby novopečená hraběnka si znovu sedám do auta k Michalovi Kubátovi a jeho milé manželce Petře a dále vyzvídám...

Nadechl jsem se a rozhodl se, že se budu smát...

Jak jste se k takovému podnikání vůbec dostali? Proč zrovna létání horkovzdušným balónem?

Po balónování jsme pokukovali dlouho, ale nikdy jsme neměli odvahu a peníze se do toho pustit. Změna přišla v době, kdy už jsem

měl velice dobře zavedenou firmu na údržbu veřejné zeleně, kterou jsem od píky vypiplal a úspěšně provozoval 16 let pro městskou část Prahy 4. Pak ale přišly volby a tehdejší politická strana začala shánět peníze na volební kampaň. Na údržbu zeleně Prahy 4 tehdy nasadili svou dosazenou firmu, která „vyhrála“ výběrové řízení, a mohla tak část

peněz na zeleně „přesunout“ politické straně. Všem 16 tehdejších firmám starajícím se kvalifikovaně o zeleně městské části dali výpověď. Tehdy to byl běžný postup (nejen v našem oboru), který proběhl pod stejnou politickou taktovkou, a právní firmou s identickým (pro malé firmy záměrně nesplnitelným) výběrovým řízením. Tedy nejdříve zkusmo v Ústí nad

Labem, pak na vedlejší městské části Prahy a nakonec u nás. Nešlo s tím nic dělat, tak jsem rozpustil zaměstnance, rozprodal techniku a chtěl utéct někam daleko mimo ČR.

Nakonec jsem se ale znovu nadechl a rozhodl se, že se budu těm politikům smát z hůry. Přivezl jsem z Anglie balón, který měl na sobě reklamu panáčka Chada – takový vysmátý ksichtík s dlouhým nosem. To bylo přesně ono! Nikdy jsem toho rozhodnutí nelitoval.

Michal Kubát svým smělym rozhodnutím získal úžasné povolání. Ukazuje některým lidem, že strach překonat lze, že seshora vypadá svět jinak, a že si ještě pořád všichni dokážeme hrát! Michal se nadechl... nadechněte se taky! Nebojte se, buďte nadšení, a jděte do toho! Zdraví vás hraběnka Petra z Líštěnce (Mami, tati – díky za super dárek!)

Petra Lazáková

Foto: Z archivu Chadbalon
Psáno pro: Pravý domácí časopis

Záchod nás stojí 10 litrů vody!

O žlutých kanystrech, etiopských ženách, bahnitých koktejlech a prosbě o selský rozum...

Sedíme v autě, který připomíná džíp, co má to nejlepší už zcela jistě za sebou. Náš řidič si spolu s etiopským Karlem Gottem vesele pobrukuje. Míříme do malé vesnice pár hodin jízdy od etiopského hlavního města Addis Abeby. Právě tam žije paní Tadelech Fikere. Její jméno prý v místním jazyce znamená Šťastná láska. Paní Tadelech ale zatím moc štěstí neměla...

O několik minut a kilometrů později mi Tadelech vypráví o tom, že je vdova, že má 4 děti, a že je zadlužená. Po smrti manžela si musela půjčit peníze v bance, ale dluh se jí teď těžko splácí. Spolu se svými dětmi

žije v klasickém hliněném kruhovém domku, u kterého je zeleninová zahrada. Její úrodu tato neúplná rodina prodává na trhu. A aby nějaká úroda byla, musejí záhony denně zalévat. Paní Tadelech i jejím dětem tedy nezbývá nic jiného, než chodit pro vodu každý den.

Dlouhá cesta za vodou

Ona sama putuje ke strmému svahu velmi brzy ráno. Mezi houštím zelených bambusů kousek za vesnicí se vine uzoučká kluzká cestička. Tadelech má potíže s nohama. Neodborně řečeno – má je na první

pohled hodně křivé. I přesto se ale každý den spouští ve svých „žabkách“ dolů do rokle. Právě tam v hlubokém údolí je totiž vzácný pramen, který zajišťuje život mnoha lidem v okolí. Tadelech nabere vodu do velkého žlutého kanystru.

Klasická etiopská až po okraj naplněná nádoba je pochopitelně dost těžká. Přiznám se, že já bych to s takovým nákladem nahoru nedonesla. I bez zátěže pořád sklouzávám a snažím se chytat bambusů okolo. Tadelech má můj velký obdiv! Jde s kanystrem na hlavě pomaličku ale jistě vpřed, krůček po krůčku.

Vodní „středobod“

Ve své mizérii má paní Tadelech skutečně krapet štěstí. Kousek od jejího domu se staví díky organizaci ADRA „water point“. A to bude pro tuto Etiopanku a mnoho dalších lidí obrovská úleva. Jde vlastně o takovou tlustou dutou tyč, do které je svedena voda ze vzdáleného zdroje jednoduchým potrubím. Na této tyči je několik kohoutků. Kopat klasickou studnu by kvůli nedostatku spodní vody nebo její přílišné hloubce, anebo skalnatému povrchu bylo

velmi obtížné a drahé. A postavit vodovod s přípojkou ke každému domku je opravdu utopie – jak kvůli nákladům, tak kvůli roztroušenosti obyvatel vesnice. Starostové vesnic proto raději vytyčí místo, které je jakýmsi „středobodem“ pro celou komunitu. Když je vodní bod hotový, lidé k němu přijdou se svými žlutými kanystry a za drobný poplatek si vodu natočí. Děti strčí mezi ucho kanystru klacek a nesou tak obvykle velmi těžký náklad ve dvou. Ti bohatší si nechají těžkou vodu přivést na povozu s oslíkem nebo dokonce na střeše autobusu.

Bahnitý koktejl s breberkami

Jsem o pár tisíc kilometrů dál, v jiné zemi, na stejném kontinentě. Jsem ve Rwandě. „Chodím sem každý den. Naberu asi 5 litrů vody a jdu domů. Ale pomalu, abych vodu nevyhlila.“ Říká mi asi desetiletá Maria. Stojím s ní u bahnité jámy vyplněné nevábně páchnoucí hnědou tekutinou. Dovolím si odhadnout, že asi nikdo z nás by se v ní nechtěl smočit, natož ji pít. Jenže Maria do ní vloží svůj kanystr a odnáší ho naplněný až po okraj zpět domů – a to opravdu každický den v roce.

Voda, která způsobuje nedostatek vody...

Když jsem Mariu tehdy poznala, nemohla chodit do školy. Nestihala to. Cesta za vodou byla dlouhá. Doma se Maria ještě snažila přinést vodu tekutinu trochu pročistit přes písek nebo hadr. Tím z ní oddělila nečistoty. Měla štěstí – voda, kterou přinášela domů, byla jen špinavá. Nebyli v ní paraziti, které lidem ničí zdraví – a ani přeléváním přes písek nebo hadr se nezničí. Takoví paraziti mohou dětem i dospělým způsobovat závažné střední potíže, po kterých jsou lidé hodně dehydrovaní. Paradoxně jim pak v těle chybí právě voda. Na průjemová onemocnění způsobená pitím závadné vody denně umírá asi 2 000 dětí mladších pěti let. Tvrdí organizace UNICEF. Maria měla ale štěstí – podobně jako nakonec paní Tadeleh. Voda byla skutečně „jen“ špinavá. A lidé z organizace UNICEF k tomu vybudovali v její škole vodovodní pumpu. Maria tak už může chodit do školy, napít se, nabrat si vodu, a dokonce se i učit ... a mít nějakou (na místní poměry rozumnou) budoucnost.

Zelené versus vyprahlé

Když projíždíte některé země v Africe, občas kroutíte hlavou. Někde vidíte

NAŠI DOPISOVATELÉ

totální sucho na jedné straně a na straně druhé ukázkově zavlažené golfové hřiště, pestré květinové pole, nebo luxusní sídlo či hotel se svěžími stromy a trávnickem. Zákony ve zkorumpovaných zemích pochopitelně platí pro každého jinak. Je proto bohužel stále normální, že nějaká společnost svede jediný zdroj vody

široko daleko na své pozemky a ostatní lidé o ten zdroj vody přijdou. Dospělí tak zároveň přijdou i o práci, děti zase o školu. Chození pro vodu totiž vyžaduje kromě fyzických sil i čas.

Prosba o selský rozum?

Říká se, že každý z nás spotřebuje

v průměru 120 litrů vody denně. V některých zemích rozvojového světa si lidé musejí běžně vystačit jen s 10 litry vody denně. Těch 10 litrů údajně odpovídá našemu jedinému běžnému spláchnutí toalety!

Paradoxní je, že na světě je prý vody jako takové docela dost. Světový oceán pokrývá více než 70 procent zemského povrchu. Nezávadné pitné vody ale dost rozhodně není. Více než 780 milionů lidí k ní ještě nemá přístup. Pro tak ohromné množství obyvatel naší planety stále není pitná voda samozřejmostí. Možná jednou nebude samozřejmostí ani pro nás... ani pro Pyšely. Každý rok dostáváme email nebo SMS o tom, jak se množství pitné vody v místním zdroji rapidně zmenšilo. Nenalévejme v krizových dobách „kohoutkovou“ bazénům a anglickým trávnickům, prosím... Mějme selský rozum! Krásné léto!

Petra Lazáková

INZERCE

Nechcete si pokazit tělo špatným tetováním?

Přijďte ke mně na angličtinu!

- doučování ZŠ / SŠ
- příprava na maturitu
- příprava na přijímací zkoušky na SŠ
- jazykové a typografické korektury; redakční a grafické práce

Jiří Blažek, Ph.D.

tel. 739 282 334

Pyšelské listy. Vydává Městský úřad v Pyšelicích pod registračním číslem OkÚ RR 39; vydávání listu povoleno rozhodnutím Okresního úřadu v Benešově pod č. j. RR 779/96, ze dne 13. 5. 1996. tel. 323 647 218, 725 851 866; E-mail: infocentrum@pysely.cz; urad@pysely.cz; <http://www.pysely.cz>. Redakční rada: Š. Bednářová, D. Kasl, M. Kocourková, J. Kostrhoun, P. Lazáková, B. Nádvorňáková, V. Pařízek, Z. Srnská, I. Vaculíková; odpovědný redaktor: Jiří Blažek. Nevyžádané rukopisy se nevracejí. Za původnost a obsahovou správnost ručí autor. Tisk městský úřad Pyšely.

Letní fotbalový kemp

29.7. – 2.8.2019

Fotbalový areál SK Pyšely

- rozvoj pohybových a fotbalových dovedností
- pohybové hry, fotbal, výlety po okolí
- soutěže, turnaje a další zábavné aktivity po celou dobu kempu

kempbenesov@centrum.cz

Ondrej Jusko 775 038 708

